

Luominen

**Radioaktiivisen
"iänmäärityksen"
vakavat ongelmat!**

Numero 1

**Lintujen
evoluutio
lentää ulos
ikkunasta!**

**Opaaleja
kuukausissa
– ei miljoonissa
vuosissa!**

**Kadonnut lentolaivue löytyy syvältä
jään uumenista - jääkerrosten
muodostumiseen ei tarvita pitkiä
ajanjaksoja.**

Luominen-lehti

Copyright Creation Ministries International Ltd. (Australia).

Tuotettu luvalla. Tuottaja:

Luominen-kustannus,

PL 181, 90401 OULU.

Finnish Creation Magazine

Copyright Creation Ministries International Ltd. (Australia).

Produced with permission by

Luominen-kustannus,

P.O. Box 181, 90401 OULU.

AUSTRALIA

Creation Ministries International (Australia),

P.O. Box 4545,

Eight Mile Plains, Qld 4113,

Australia.

Phone: +61 7 3841 8222

Fax: +61 7 3841 8200

SOUTH AFRICA

Creation Ministries International (South Africa),

P.O. Box 3349,

Durbanville 7551, South Africa.

Phone: (021) 979 0107

NEW ZEALAND

Creation Ministries International (New Zealand),

P.O. Box 39005, Howick,

Auckland, New Zealand.

Phone and fax: (09) 537 4818

CANADA

Creation Ministries International (Canada),

5-420 Erb St West Suite 213,

Waterloo, ON N2L 6K6,

Canada.

Fax: (519) 570-0950

OTHER COUNTRIES

See Australia

USA

Creation Ministries International (USA),

4355 J Cobb Parkway,

PMB 218,

Atlanta, GA 30339-3887, USA.

Suomentajat:

Erkki Jokisalo

Sari Jokisalo

Avustajina mm.:

Liisa Huunan-Seppälä

Marko Huurre

Hannu Iskala

Teemu Laaksonen

Pentti Leskinen

Markus Lintinen

Pekka Reinikainen

Marika Tainio

Mikko Tuuliranta

Lasse Uotila

Marita Uotila

Martti Uotila

Juho Yksjärvi

Edellä mainitut, ulkomailla toimivat, taloudellista hyötyä tavoittelemattomat, itsenäiset evankeliset järjestöt muodostavat toiminnallisen kokonaisuuden. Ne jakavat *Creation*-lehden ja *Journal of Creation*-lehden (ennen *TJ*) lisäksi myös samat Raamatulliset periaatteet, laajenemispyrkimykset sekä kasvatukselliset näkemykset. Lisäksi nämä järjestöt ovat kaikkialla maailmassa yhteistyössä vilpittömien, luomiseen uskovien tutkijoiden kanssa. Järjestöjen toiminnan tehokkuus sekä Raamatullisen, laadukkaan luomistutkimuksen tulevaisuus yleensäkin riippuu asiasta kiinnostuneiden henkilöiden taloudellisesta tuesta. Lahjoituksia voit tehdä Australian toimistoon, joka pystyy ottamaan vastaan omalla valuutallasi kirjoitetut, henkilökohtaiset sekut. Voit myös yksinkertaisesti kirjoittaa, soittaa tai lähettää faxilla MasterCardin tai Visan tiedot (sisältäen kortin vanhenemispäivämäärän ja lahjoitettavan rahasumman) *Creation Ministries Internationalille (CMI)*. *CMI:n* toiminnasta suoritetaan yksityiskohtaiset tilintarkastukset.

ENGLANNINKIELINEN PAINOS

Kustantaja: *Creation Ministries International Ltd.* (Brisbane, Australia), joka on taloudellista hyötyä tavoittelematon ja kirkkokuntiin sitoutumaton, Kristus-keskeinen evankelisten järjestöjen ryhmä.

SUOMENKIELINEN PAINOS

Kustantaja: Luominen-kustannus.

Kaikki oikeudet pidätetään. Tämän lehden osittainenkin kopiointi on kielletty ilman kirjallista lupaa *CMI:lta* (katso huomautus alla).

Pyrimme varmistamaan, että *Luominen-lehti* antaa täsmällisen ja Raamattua vastaavan näkemyksen luomisesta, vaikka kirjoittajien esittämät mielipiteet eivät välttämättä vastaisikaan lehden toimittajien tai *CMI:n* johtajien näkemyksiä.

Voinko kopioida artikkeleita Luominen-lehdestä?

Lukijat, jotka jakavat *CMI:n* päämäärät, voivat ottaa vapaasti valokopioita artikkeleiden teksteistä vilpittömiin, ei-kaupallisiin, kristillisiin opetustarkoituksiin – lukuun ottamatta niitä artikkeleita, joiden tekijänoikeuksien on ilmoitettu kuuluvan muille, tai jos lupa artikkelin uudelleenjulkaisemiseen on saatu muualta.

Huomaa, että monilla käyttämillämme valokuvilla, joista jotkut ovat kaupallisista lähteistä peräisin, on rajoitettu käyttö lupa tai lupa käyttää niitä vain kerran. Sellaisen kuvien kopiointiluvat eivät ole meidän myönnettävissämme. Jos artikkeleita halutaan painattaa jossakin toisessa julkaisussa, tulee tähän pyytää lupa *CMI:n* Australian toimipisteestä. Yleensä tällainen lupa myönnetään.

More information is available on
CMI's website in English:
www.CreationOnTheWeb.com

Tässä numerossa:

Kadonnut lentolaiivue
Carl Wieland.....4
(Alkuperäisjulkaisu: *Creation* 19(3): 10-14)

Miljoonat vuodet ja ”Bileamin oppi”
Ken Ham.....9
(Alkuperäisjulkaisu: *Creation* 19(3): 15-17)

Lasten sivut
Dan Lietha ja Stacia Byers.....12
(Alkuperäisjulkaisut: *Creation* 21(3): 32-35 ja 21(4):34-37)

Lintujen evoluutio lentää ulos ikkunasta
Carl Wieland haastattelee David Mentonia.....20
(Alkuperäisjulkaisu: *Creation* 16(4): 16-19)

Lentokyvottomät kovakuoriaiset
Carl Wieland.....24
(Alkuperäisjulkaisu: *Creation* 19(3): 30)

Tippukivipuikkojen muodostuminen ei vie miljoonia vuosia!..25
(Alkuperäisjulkaisu: *Creation* 20(2): 27)

Rasmin virheelliset johtopäätökset
Paula Weston.....26
(Alkuperäisjulkaisu: *Creation* 20(1): 52-53)

Radioaktiivisen ”iänmäärityksen” vakavat ongelmat!
Andrew Snelling.....28
(Alkuperäisjulkaisu: *Creation* 20(1): 24-27)

Opaalien kasvattaminen
Andrew Snelling.....32
(Alkuperäisjulkaisu: *Creation* 17(1): 14-17)

Huomaatko eron?.....36
(Alkuperäisjulkaisu: *Creation* 19(3): 52)

Kansi

Sinikeltainen ara (*Ara ararauna*) on upean värityksensä vuoksi yksi suosituimmista papukaijoista. Monet kehitysopin kannattajat uskovat, että linnut ovat kehittyneet matelijoista, ja että niiden höyhenet ovat muuntuneita suomuja. Kuullaksesi lisää tästä virheellisestä käsityksestä, lue artikkeli sivulta 20.

LUOMINEN-LEHDEN TILAUKSET:

www.luominen.fi tai puh. (08) 5307 011. Lehden 2 numeroa 16,80 €. (Myytäväinä myös irtonumeroita!) Tarkista voimassa olevat hinnat tilausta tehdessäsi.

PÄÄKIRJOITUS

Oletko huomannut, että kristinuskon ”hälytyskellot” soivat Suomessa? Kristikunta kamppailee monenlaisten ongelmien kanssa, joista yksi on se, että kirkot ammottavat tyhjyyttään. Evankeliumin julistaminen ”täyttää” vain harvoin kirkkoja, joten ihmisiä yritetään houkutella sinne kaikenmaailman viihteellisillä tilaisuuksilla.

Julkisuudessa evoluutioon pohjautuva, tieteen kaapuun naamioitunut ajattelutapa pyrkii muuttamaan Jumalan sanan ihmisten sepittämäksi myytiksi. Myös monet kristityt ovat yrittäneet sovittaa evoluutiota Raamattuun ymmärtämättä, että tarkemmin ajateltuna siitä seuraa koko evankeliumin sanoman tuhoutuminen.

Onko siis ihme, kun ihmisten kiinnostus evankeliumiin on vähentynyt?

Australiassakin monet kirkot ovat jo pitkään tinkineet Raamatun arvovallasta. Tämän takia lääkäri Carl Wieland aloitti lähes 30 vuotta sitten *Creation ex nihilo*-lehden julkaisun. Nykyään lehden nimi on *Creation* ja sillä on tilaajia yli 140 maassa. Luominen-lehti on valikoima aiemmin *Creation*-lehdessä julkaistuista artikkeleista. *Creation*-lehteä julkaisee kristillinen järjestö nimeltään *Creation Ministries International*, joka on omistautunut julistamaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumia sekä auttamaan kristittyjä uskonsa puolustamisessa. Eriyisen huomion kohteena on Ensimmäinen Mooseksen kirja, koska Raamatun kirjoista juuri sen arvoval-

taa vastaan hyökätään eniten.

Myös näin tiedeajakautena Kristuksen ruumis tarvitsee rohkaisua, jotta se luottaisi kokosydämisesti Jumalan sanaan. Samalla sen täytyy oppia puolustamaan uskoaan sekä antamaan epäilijöille loogisia vastauksia. Nykyään tieteellisesti kestäviä vastauksia on tarjolla enemmän kuin koskaan, mutta vain harvat ovat niistä kuulleet. Kannattaa tutustua siihen mitä monet kuusipäiväiseen, äskettäin tapahtuneeseen luomiseen uskovat tiedemiehet ovat saaneet selville.

Runsasta Jumalan siunausta ja antoisia lukuhetkiä!

Erkki Jokisalo, Farmasian Tohtori

KADONNUT L

Kadonneiden lentokoneiden hautautuminen syvälle jään uumeniin kyseenalaistaa oletuksen jääkerrosten hitaasta muodostumisesta pitkien ajanjaksojen kuluessa.

Carl Wieland

Yhdysvaltojen salaisesta armeijan tukikohdasta Grönlannista nousi varhain aamunkoitteessa kuusi P-38 Lightning-hävittäjää ja kaksi valtavaa B-17 Flying Fortress-pommittajaa. Toinen maailmansota oli käynnissä, ja päivämäärä oli 15. heinäkuuta 1942. Lentokonelaihue ohjattiin kohti erästä Ison-Britannian lentokenttää, jotta se liittyisi sotaan Hitleriä vastaan.

Suunnatessaan itään yli napaseudun jäätiköiden, lentolaihue kohtasi rajun lumimyrskyn, joka hankaloitti matkan tekoa. Lentäessään sokkona ohjaajat saivat tiedon, että heidän

ensimmäinen suunniteltu tankkaus- pisteensä Islannissa oli laskeutumiskiellossa, joten ei ollut muuta mahdollisuutta kuin palata omaan tukikohtaan. Polttoaine oli jo kriittisen vähissä, kun he saapuivat tukikohtaan ja huomasi- vat, että sekin oli suljettu. He tajusivat, että heidän ainoa toivonsa oli tehdä pakkolasku Grönlannin itäisen rannikon jäiseen erämaahan. He etsivät epätoivoisesti rakoa pilviverhosta ja lopulta löysivät sen.

Ensimmäisen laskeutuvan koneen nokkapyörä osui jäätikössä olevaan halkeamaan, mikä sai aikaan sen pyörähtämisen. Onneksi sen vaikutus kahdeksan tonnin painoisen P-38:n ohjaamokuomuun lieventyi lumen vaimentaessa iskua, ja näin pilotin vammat jäivät vähäisiksi. Kun muut lentolaihueen pilotit näkivät tämän, he nostivat koneidensa pyörät

LENTOLAIVUE

AUKEAMAN KUVA: Miehet valmistautuvat nostamaan jään pinnalle osia hämmästyttävän hyvin säilyneestä P-38 lentokoneesta, joka makaa jäisessä hautakammiossaan juuri sellaisena kuin se oli vuosikymmeniä sitten.
Kuva: Louis Sapienza

Lentokoneen ympärille on koverrettu ontto "jääluola". Pelastusoperaation jäsen polvistuu P-38 hävittäjän vahingoittumattoman rungon viereen.
Kuva: Louis Sapienza

”Super-goffer 3” alhaalta päin katsottuna. Se on erityismuotoiltu laite, jossa virtaa kuumaa vettä ohuiden kupariputkien läpi, jotka on kieritetty kartionmuotoisesti. Voi 14 päivää sulattaa reitti hautautuneiden P-38 hävittäjien luokse.
Kuva: Louis Sapienza

ylös ja antoivat koneiden laskeutua mahalleen. Koneiden vauriot jäivät hyvin vähäisiksi.

Noin yhdeksän päivää myöhemmin koiravaljakko pelasti kaikki miehistön jäsenet vahingoittumattomina. Lentokoneet jouduttiin kuitenkin hylkäämään paikkaan, johon ne olivat liukuessaan pysähtyneet.¹

Seuraavina vuosina aina silloin tällöin muutamat ihmiset muistivat legendaarisen Kadonneen lentolaiueen vuodelta 1942, mutta vasta vuonna 1980 alettiin miettiä koneiden noutamisretkeä. Patrick Epps, lentokonekauppias Yhdysvalloista, vakuutti ystävälleen arkkitehti Richard Taylorille, että koneet olisivat kuin uusia. Hän sanoi: ”Meidän tarvitsee vain lapioida lumi pois siivistä, täyttää lentokoneiden tankit bensiniillä, käynnistää moottorit ja lentää niillä auringonlaskuun. Se on aivan helppoa.”

Kaksikolta meni monia vuosia, paljon rahaa kului ja useita epäonnistuneita tutkimusretkiä tarvittiin ennen kuin he pääsivät ensimmäisen todellisen johtolangan jäljille. Islantilaisen geofyyssikon opastuksella he käyttivät pitkälle kehitettyä tutkalaitetta ja saivat paikallistettua kahdeksan suurta hahmoa jään alta vuonna 1988.

Kun pieni höyryä tuottava laite sulatti reikää jäähän, retkikunnan jäsenet katsoivat mykistyneinä kuinka jään sulattaminen jatkui yhä syvemmälle ja syvemmälle. Vasta noin 75 metrin syvyydessä yletyttiin ensimmäiseen lentokoneeseen!

Löytöretkeilijät luulivat, että koneet olisivat vain ohuen lumi- ja jääpeiton

alla. Miksi näin? Julkisuudessa kuvataan yleisesti jäätiköiden syntyneen jääkaudella hyvin pitkien ajanjaksojen kuluessa - tuhansissa vuosissa jäätä muodostuu vain muutama metri (katso laatikko ”syväjäädetytyistä salamanteireista”). **[Alkuperäisjulkaisun toim. huom.:** Me emme väitä, että pelastajien oletukset olivat *oikeita*. Kirjallisuudessa julkaistut luvut keskimääräisestä jään kertymisestä ovat reilusti pienemmät kuin tässä tapauksessa osoitettiin (noin 1,5 m vuodessa), mutta eivät läheskään niin vähäiset kuin pelastajat luulivat. Tämä on vain hyvä esimerkki siitä, kuinka käsitys ”miljoonista vuosisista” on tunkeutunut julkisuuteen. Tämän artikkelin päämäärä on horjuttaa tätä yleistä *ennakkokäsitystä*, kuten tekstistä selviääkin]. Grönlannissa jään sisäosaa käytetään iänmäärittelyyn.

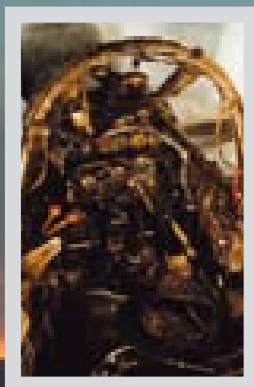
Tämä perustuu uskomukseen, että eri isotooppeja sisältävät jääkerrokset olisivat muodostuneet (jokseenkin samaan tapaan kuin puiden vuosirenkaat) monien kymmenien tuhansien vuosien aikana.²

Vastaavasti esimerkiksi koralliriutujen kasvaminen ja tippukivipuikkojen muodostuminen saa monet ihmiset vaistomaisesti ajattelemaan miljoonia vuosia, vaikka on runsaasti todisteita, ettei näiden muodostumiseen tarvita valtavan pitkiä ajanjaksoja.^{3,4,5}

Epps ja Taylor ymmärsivät, että olisi mahdotonta kaivautua tämän yllättävän syvän umpijään läpi, joka oli kasaantunut alle 50 vuodessa. He palasivat paikalle vuonna 1990 mukanaan työkalu nimeltään ”super-goffer”. Se on puolentoistametrin korkuinen laite, jossa on kelalle kierrettyä kupariputkia, joiden läpi pumpataan kuumaa vettä. Laitteella sulatettiin noin 1,2 metrin levyistä reikää jäähän noin 60 senttimetriä tunnissa, kunnes laite osui B-17 koneen siipeen. Sitten eräs työntekijä kuumavesilettoa käyttäen sulatti ”luolan” lentokoneen ympärille. Suuri pommikone oli heidän pettymyksekseen murskaantunut ja turmeltunut, eikä sen pelastaminen ollut enää kannattavaa.

Miehet palasivat kotiin masentuneina. Mutta jo kuukauden kuluttua he tajusivat, että lujarakenteisemmat P-38 hävittäjät olisivat voineet selviytyä paremmin jään painon alla. Touko-kuussa 1992 he palasivat sijoittajilta saamansa tuoreen rahoituksen avulla. Odotusten mukaisesti heidän paikantamansa P-38 kone oli loistavassa kunnossa.

Viikkojen kovan ponnistelun jälkeen lentokoneen runko ja siivet oli saatu jään pinnalle suuren aukon kautta, joka

He luulivat, että ei tarvitsisi tehdä muuta kuin ”lapioida lumi pois siivistä, ja lentää niillä pois - se olisi aivan helppoa.” Mutta koneet olivat hautautuneet 75 metriä jään alle - vajaassa 50 vuodessa!

Kuvat: Louis Sapienza

oli saatu aikaiseksi yhdistämällä viisi pientä "super-gofferin" tekemää reikää. Hävittäjien osat kuljetettiin helikopterilla Grönlannin satamaan ja sieltä edelleen laivarahtina Yhdysvaltoihin entisointia varten. Entisointi osoittautuikin vaikeammaksi kuin olisi voinut uskoa, koska kone oli vahingoittunut jäämassan murskaavan painon alla enemmän kuin miltä aluksi oli näyttänyt. Kun kone saadaan jälleen toimintakuntoon, siinä tulee olemaan noin 80 % alkuperäisiä osia. On kiinnostavaa, että jään alla olleiden koneiden rakenteet olivat säilyneet täysin samanlaisina kuin ne olivat olleet koneiden laskeuduttuakin. Ainoana erona oli se, että ne olivat siirtyneet (jäätikön virtauksissa) noin 4,8 kilometrin päähän alkuperäiseltä paikaltaan!

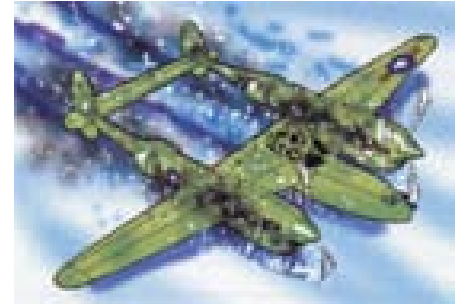
Evolutionistit ja muut pitkiin ajanjaksoihin uskovat sanovat usein: "Nykyisyys on avain menneisyyteen". Tämän ajattelutavan mukaan kolmen kilometrin paksuinen jääkerros, josta GRIP:n (yhteiseurooppalainen Jääkerrosprojekti Grönlannissa 1990–1992) yhteydessä on puhuttu, tarkoittaisi jääkerrosten kasaantumista vain noin 2 000 vuoden pituiselta ajanjaksolta. Vaikka otetaan huomioon alempien kerrosten puristuminen, on silti ollut runsaasti aikaa, noin 4 000 vuotta Nooan päivästä lähtien, jotta nykyiset jääkerrokset ovat ehtineet kasautua – jopa nykyajan yleensä ei-katastrofaalisissa olosuhteissa. Alempien kerrosten puristumisen vastapainona on hyvä huomioida, että maailmanlaajuisen vedenpaisumuksen jälkiseurauksena satoi muutamien vuosisatojen aikana paljon enemmän lunta kuin nykyään sataa.⁶

Kuten tavallista, kulttuurissamme

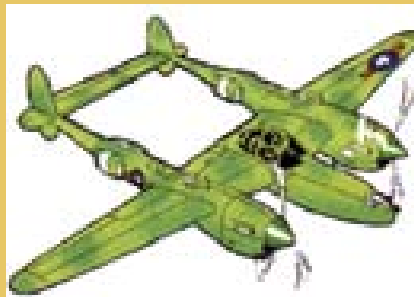
Jykevä B-17 "Flying Fortress" pommikone. Kaksi tällaista konetta löytyi 75 metrin syvyydestä jään alta noin 46 vuotta sen jälkeen, kun ne olivat tehneet pakkolaskun.

vallitseva mielenlaatu on äskettäin tapahtunutta luomista ja sen Raamatullista kuvausta vastaan, eivät tosiasiat. "Miljoonia vuosia" heitellään ilmaan kuin ohimennen niin usein, että me ajattelemme tahattomastikin kaikkien luonnollisten muutosten vievän pitkiä ajanjaksoja. Sen vuoksi monet "hämmästyvät" kuullessaan faktoista, kuten siitä, että St Helens-tulivuoren purkaantua toukokuun 18. päivänä vuonna 1980, muutamissa kuukausissa muodostui 180 metriä kerrostuneita kivila-

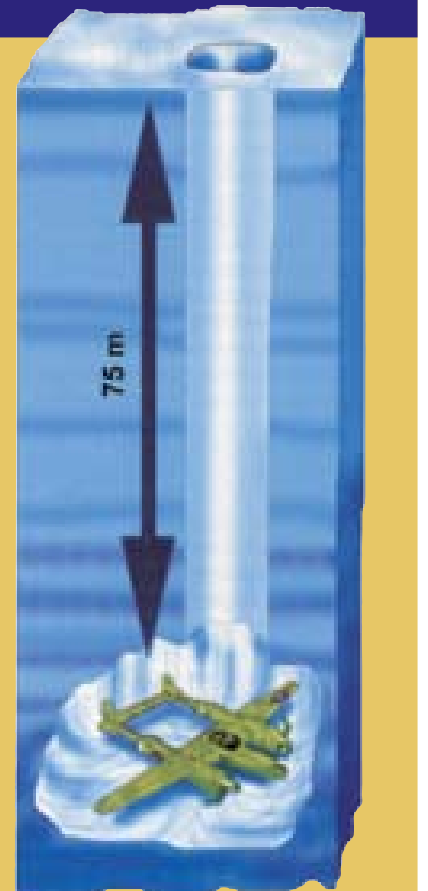

P-38 koneiden pakkolasku laskutelineet ylhäällä oli ainoa ratkaisu.

Kiehtova laskeutuminen kadonneiden lentokoneiden syvään ja jäiseen hautaan

P-38 Lightning oli yksi tappavimmista lentokoneista toisessa maailmansodassa. Siinä oli kaksi Allison V-12 moottoria, yksi 20 mm:n tykki ja neljä .50 kaliiperin konekivääriä keulassa. Koneet ovat olleet käytössä vuosista 1941-49 lähtien. Saksalaiset pilotit antoivat koneelle kutsumanimen Der Gabelschwanz Teufel (hiilihankohäntäinen paholainen) sen kaksiosaisen pyrstön vuoksi. Nykyään koneet ovat korkealle arvostettuja keräilijän kappaleita. Vain viiden koneen uskottiin olevan lentokunnossa, kun kadonneen lentolaivueen P-38 kone pelastettiin – n. 75 metrin syvyydestä umpijään alta!

jeja.⁷ Myös aitoja kallisarvoisia opaaleja syntyy kuukausissa,⁸ ja tavallista puuta lämmitettäessä saadaan kivihiiltäkin muodostumaan vain muutamissa kuukausissa.⁹ Tai ajatellaan vaikka lippua, telttaa ja kelkkaa, jotka Antarktiksien tutkimusmatkailija Amundsen jätti vuonna 1911 etelänavalle. Ne ovat nyt noin 12 metrin syvyydessä jään alla,¹⁰ ja syvällä oli myös artikkelimme kadonnut lentolaivue.

Meidän ei tulisi olla yllättyneitä, kun faktat osoittavat, että monet asiat tapahtuvat nopeammin kuin vanhan maapallon kannattajat uskovat. ”*Sinun sanasi on kokonansa totuus, ja kaikki sinun vanhurskautesi oikeudet pysyvät iankaikkisesti*” (Ps. 119:160).

Lisäys: voisivatko lentokoneet upota jäähän?

Monet lukijat ovat ottaneet yhteyttä *Creation*-lehteen tämän artikkelin sensaatiomaisten tietojen vuoksi. Monet muistelivat kouluissa yleisesti suoritettua koetta, jossa metallilanka jännitettiin molemmista päistä punnuksilla, jolloin se ”upposi” jäälohkareen läpi. Jotkut mieltivät, olisivatko lentokoneetkin voineet upota niin syvälle. Metallilanka uppoaa kokeessa jään läpi kuitenkin vain, jos koe tehdään huoneenlämmössä. Koe ei onnistu, jos sen tekee samoilla välineillä pakastimessa,¹¹ mikä vastaa paremmin artikkelimme lentokoneiden tilannetta. Yleinen, mutta väärä selitys metallilanka-/jääkokeelle on, että metallilangan aiheuttama paine sulattaa jään – todellisuudessa tällainen kojeisto ei kuitenkaan synnytä tarpeeksi painetta, jotta jää sulaisi. Metallilanka johtaa hyvin lämpöä huoneilmasta ja sulattaa jään, joka on huono johtamaan lämpöä. Näin metallilanka pystyy ”läivistämään” jään.

Lisäksi, Jonathan Brombley (Paisley, Iso-Britannia) huomauttaa (*Creation* 20(2):5, March 1998):

Paine ei aiheuttaisi lentokoneiden vajoamista jään läpi, mutta on olemassa yksinkertaisempi ja selvempi tapa määrittää, tapahtuiko näin. Jotta päästään vakaaseen lentoon, lentokoneen massakeskipisteen täytyy olla sen ”aerodynaamisen keskipisteen” edellä. Massakeskipistettä siirretään eteenpäin sijoittamalla moottorit ja muut painavat elementit koneen etupuolelle ja lisäämällä ohjaustasoja, kuten pyrstön peräsimiä, joiden pinta-ala siirtää aerodynaamista keskipistettä taaksepäin. Yksinkertaisempi vastine tälle on nuoli (paino on kärjessä, sulat

takaosassa), joka saavuttaa vakaan lennon samalla tavalla.

Seurauksena on, että ilman toimivia kontrollimekanismeja nuoli ja lentokone tippuvat kärki tai keula edellä, kun niiden annetaan pudota vapaasti joko ilman, veden tai jään läpi. Joten, jos lentokoneet olisivat todella vajonneet jään läpi, ne kaikki olisi löydetty samalla lailla, keula edellä. Mutta näin ei ollut.

Eli lentokoneet eivät ole voineet upota jään läpi, vaan ne ovat hautautuneet lumen kasautuessa niiden päälle (lumi muuttuu jääksi tiivistyessään). ■

Lähdeluettelo ja kommentit

1. Tämän artikkelin tiedot ovat suurimmaksi osaksi seuraavista lehdistä: ”The Lost Squadron” *Life* magazine 15(14):60–68, December 1992 ja ”Search for a Fork-Tailed Devil” *Compressed Air Magazine*, pp. 30–36, March 1996.
2. Useat merkittävät ”vanhaan maapalloon uskovat kristityt” ovat kiistäneet Raamatun kuvauksen äskettäisestä luomisesta jään sisuksen iänmäärytyksiin nojaten. Kuitenkin, kreationisti-tiedemiehet, kuten Dr Larry Vardiman Luomistutkimuksen Instituutista (Institute for Creation Research), ovat osoittaneet, että jään sisuksen mittaustuloksiin liittyvät oletukset ovat ”heikoilla jävillä”, ja havainnot ovat paremminkin ymmärrettävissä nuoren maapallon selityksen pohjalta.
3. *Creation* 14(1):15, 1992.
4. *Creation* 16(3):15, 1994.
5. *Creation* 16(1):15, 1994.
6. *Creation* 19(1):42–43, 1997. Artikkeleihin GRIP:n jääkerrostumasta (tarkasti sanottuna, 3 028.8 m paksuisesta) on viitattu: W. Dansgaard *et al.*, *Nature* 364(6343):218–220, 15 July 1993.
7. *Mount St Helens: Explosive evidence for catastrophe in Earth's history*, DR Steve Austin, Ph.D., CSF-videot (Luomistutkimuksen Instituutin tuottama).
8. Katso artikkeli ”Opaalien kasvattaminen” tämän lehden sivuilla 32-35.
9. R. Hayatsu *et al.*, *Organic Geochemistry* 6:463–471, 1984. Nämä tutkijat Argonnen Kansallislaboratorioista Yhdysvalloista yhdistivät puuta, vettä ja happopitoista savea, ja lämmittivät niitä umpinaisessa säiliössä (ilman happea ja paineen lisäystä) 150°C:ssa 2–8 kuukauden ajan. [Alkuperäisjulkaisun toim. huom.: Tarkemmin sanottuna, reaktiossa oli mukana merkityksellinen puunkovike, ligniini; muut reaktiot sisälsivät toisen merkittävän puuaineksen, selluloosan. Joten periaate on sama. Reaktiot ovat hydrotermisiä ja tästä syystä lehdesämme mainittakoon, että vesi oli niissä keskeisenä ainesosana - vaikka tieteellisissä tiivistelmissä sitä ei vaivauduttaisi kertomaan. Katso E. Pennisi, ”Water, water, everywhere”, *Science News* 143:121–5, 20 Feb. 1993]. Joissakin pidemmissä koejärjestelyissä (ei kuitenkaan tuhansien, saatikka miljoonien vuosien pituisissa!) onnistuttiin saamaan aineksia, joilla oli samanlainen infrapunaspektri kuin ”hyvälaatuilla kivihiillillä”.
10. *Salt Lake Tribune*, March 19, 1995 p. A12.
11. Me teimme tämän kokeen. Otimme ohuimman teräksisen kitaran kielen ja mitoiltaan 40x25x25 mm olevan jäälohkon. Punnuksina oli kaksi muovista maitopulloa, jotka painoivat yhteensä 4 kg. Koe tehtiin huoneenlämmössä. Teräskieli leikkautui läpi 25 minuutissa ja leikkauskohta jäätynä uudelleen kielen jäljessä. Mutta kun koe tehtiin samoilla välineillä arkkupakastimessa, ei tapahtunut kertakaikkiaan mitään kahdeksassa tunnissa. Teräskielikö aiheutti paineen? Tarvitaan paine, joka on noin 400 tonnia neliometriä kohti, jotta jään sulamispiste laskisi 0,5 astetta. Mielenkiinnosta mainittakoon, että P-38 lentokone aiheuttaa paineen, joka on vain 0,18 tonnia neliometriä kohti ja se riittäisi pudottamaan jään sulamispistettä noin yhden viidestuhannesosan astetta!
12. *New Scientist*, 139(1809):15, September 11, 1993.

CARL WIELAND, Lääkäri

Dr Wieland on Creation Ministries International-järjestön toimitusjohtaja Brisbanessa, Australiassa. Hän on myös Creation-lehden perustaja.

HÄMMÄSTYTTÄVÄT SIPERIAN SALAMANTERIT

Siperian jäätyneissä erämaissa elää hämmästyttäviä salamantereita. Ne pystyvät selviytymään vaeleluolleina vuosia, pakastuneina, niinkin alhaisissa lämpötiloissa kuin -50 °C. Myöhemmin ne sulavat ja livistävät tiehensä. Tiedemiehet eivät ole vielä varmoja tarkasta mekanismista, mutta kuten eräät muutkin eläimet, salamanterit tuottavat lähes varmasti ”jäänestokemikaaleja” kudoksiinsa ja soluihinsa.

Joitakin salamantereita on löytynyt hautautuneena jäähän, jonka uskotaan olevan pleistoseenikaudelta, 12 000 vuoden takaa kehityso pillisten laskelmien mukaan. Silti ne virkosivat sulassa! Vaikka tutkijat ovat keskustelleet ajatuksesta testata radiohiili- iänmäärytyksellä voisivatko otukset olla todella niin vanhoja, he kuitenkin tyytyvät sanomaan, että ne ”luultavasti tipahtivat näin syvälle jään sisään paljon myöhemmässä vaiheessa ikiroudan syvien halkeamien läpi”.¹²

Oli asia näin tai ei, niin ”kadonneen lentolaivueen” kokemuksen valossa ei voida pitää varmana käsitystä, että vain 14 metriä syvä jääkerros olisi monia tuhansia vuosia vanhaa.

Kuva: Stewart Lawson

ja saastaisuutta.

Bileam tiesi, että jos israelilaiset omaksuisivat pakanallisia tapoja, Jumala ei enää siunaisi heitä niin kuin Hän oli tehnyt. Niinpä israelilaiset antoivat pakanoiden vaikuttaa itseensä sen sijaan, että olisivat pysyneet lujina Jumalan luotettavassa sanassa ja pyhässä laissa!

Saatana on käyttänyt tätä ”temp-pua” yhä uudelleen ja uudelleen. Pergamon seurakunta oli harjoittanut hengellistä haureutta antaessaan ihmisille luvan tehdä kompromisseja Jumalan sanan kanssa. Se oli sallinut pakanallisten ajatusten omaksumisen seurakuntaan. Myös toisen Pietarin kirjeen 2:15, sekä Juudaan kirjeen luku 11 viittaavat myös ihmisiin, jotka ovat kapinoineet Jumalaa vastaan Bileamiin verrattavalla tavalla.

Mitä tällä kaikella sitten on tekemistä miljoonien ja miljardien vuosien kanssa? Uskon, että saatana on käyttänyt samaa temp-pua tämän päivän seurakunnissa. Monet kristityt johtajat ovat harjoittaneet eräänlaista ”hengellistä haureutta” tehdessään kompromisseja maailman kanssa ja siten he ovat horjuttaneet elävän Jumalan Sanan arvovaltaa. Miten?

Lue seuraavat arvostettujen kristillisten johtajien siteeraukset ja tutki niiden yhteistä tekijää!

1. ”... olemme esittäneet sen mahdollisuuden, että Jumala olisi tehnyt maan ja siinä olevan elämän pitkiä ajanjaksoja vastaavien luomispäivien sarjoissa. Ajateltaessa maapallon ilmeistä ikää, tämä ei ole ainoastaan mahdollista – se on jopa todennäköistä. Emme saavuta mitään väittämällä Jumalan luoneen kaiken kuudessa kirjaimellisessa 24-tuntisessä päivässä.”¹

2. ”... Tietenkin Ensimmäinen Mooseksen kirja ilmaisee, että luomisessa oli erilaisia vaiheita. Kysymys on jokaiseen vaiheeseen kuluneesta ajasta... Tosin sanaa ’Yom’ tai ’päivä’ on lähes aina käytetty viittaamaan 24-tuntiseen ajanjaksoon, joten *prima facie* (ensi näkemältä) sen pitäisi olla samalla lailla myös Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa... Tietenkin tekstin rakenne voisi viitata myös johonkin muuhun...”² Samasta kirjeestä: ”Olen ollut avoin näkemykselle vanhasta maapallosta, koska Raamattu ei kerro mitään luomisen ajankohdasta.”

Miljoonat vuodet ja ”Bileamin oppi”

Ken Ham

Ilmestyskirjassa Jumala nuhtelee Pergamon seurakuntaa sanoen: ”Mutta minulla on vähän sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat” (Ilm. 2:14). Mitä on Bileamin oppi?

Neljännän Mooseksen kirjan luvuista 22-24 näemme, kuinka Moosababinkin kuningas Baalak yritti saada Bileamin kiroamaan israelilaiset, jotta

heidän väkevyytensä sodankäynnissä tuhoutuisi. Jumala ei kuitenkaan sallinut Bileamin tehdä sitä. Mutta 4. Mooseksen kirjan luvussa 25 sanotaan, että israelilaiset tekivät syntiä Jumalaa vastaan. Silloin Jumala tuomitsi heidät heidän tekojensa mukaisesti – tuhansia kuoli. Mikä aiheutti tämän?

Bileam halusi, että Jumala vihas-tuisi israelilaisille. Sen vuoksi hän neuvosi Baalakia hankkimaan valtakuntansa kauneimpia naisia, jotta he houkuttelisivat Israelin miehiä harjoittamaan epäjumalanpalvelusta

KRISTITTYJEN JOHTAJIEN KONFERENSSI

3. "Tämän kirjoitelman tarkoituksena on torjua 1. Mooseksen kirjassa olevan luomisen 'viikon' kirjaimellinen tulkinta, jonka nuoreen maapalloon uskovat teoreetikot ovat esittäneet."³ "Kirjoitelmassani olen puoltanut Raamatullisen kosmogonian (oppi maailmankaikkeuden synnystä) tulkintaa sikäli kuin Raamattu on avoin yleiselle tieteelliselle näkemykselle hyvin vanhasta maailmankaikkeudesta eikä kiellä kehitysopillista teoriaa ihmisen synnystä."⁴

4. "Jos lukee pintapuolisesti Ensimmäisen Mooseksen kirjan 1. lukua, näyttäisi siltä, että koko luomistapahtuma olisi vinyt kuusi 24-tuntista päivää. Jos heprealaisen kirjoittajan tarkoituksena olisi ollut antaa tällainen kuva luomisesta... se näyttäisi olevan vastoin nykyajan tieteellistä tutkimusta, joka osoittaa, että maapallo luotiin useita miljardeja vuosia sitten... viime aikoina tietomme ydinfysiikasta on lisääntynyt ja radioaktiivisten mineraalien hajoaminen näyttää vahvistavan sen, että maapallo on vanha."⁵

5. "Valitettavasti en ole samaa mieltä kanssanne siitä, että Raamatun arvovalta olisi vaakalaudalla, jos 1. Mooseksen kirjan lukuja 1-3 ei tulkitaisi kirjaimellisesti... Tämä kysymys liittyy läheisesti maapallon vanhaan ikään. En ole vakuuttunut kreationistien yrityksistä puolustaa 'nuoren maapallon' asemaa tieteellisesti, enkä usko 1. Mooseksen kirjan 1. luvun 'seitsemän päivän' edellyttävän tuolaisten johtopäätösten tekemistä."⁶

6. "Meillä on biologisessa tiedekunnassamme maltillinen näkemys maapallon synnystä. Tietenkin me kaikki uskomme luomiseen, ja kaikki vakituisesti tiedekunnan palkkalistoilla olevat uskovat, että maapallo on miljardeja vuosia vanha."⁷

7. "... Hänen henkilökohtainen mielipiteensä maallikkona, jolla ei ole mitään koulutusta eksakteissa ja teoreettisissa tieteissä, kallistuu siihen, että luomishetkeen on voinut sisältyä 'alkuräjähdyksen'-tyyppinen episodi... Hän ei tiedä, tapahtuiko se 6 000 vai 4 miljardia vuotta sitten, tai kuuden, kirjaimellisen, 24-tuntisen päivän aikana. Hän ei myöskään tunne oloaan kotoisaksi niiden seurassa, jotka varauksetta väittävät tietävänsä miten asia on."⁸

Minulla on **monia** muita samantapaisia lainauksia kristityiltä johtajilta – kaikissa on pohjimmiltaan kyse samasta asiasta. He eivät usko tai eivät voi pitää kiinni kuudesta kirjaimellisesta luomispäivästä, koska he ovat hyväksyneet kehitysopillisen opetuksen miljoonista ja miljardeista vuosista (tai saaneet vaikutteita siitä).

Ollaanpa rehellisiä – jos joku vain lukisi Jumalan sanaa ilman mitään ulkopuolisia vaikutteita, hän ei koskaan saisi mistään ajatusta miljoonista vuosista. Tämä ajatus, joka on sanan kanssa ristiriidassa, tulee Raamatun ulkopuolelta.

Näiden kahdenkymmenen vuoden aikana, jotka olen työskennellyt luomiskysymysten parissa, olen itse asiassa huomannut, että kaikissa tapauksissa joissa kristityt johtajat torjuvat kuusi kirjaimellista luomispäivää ja nuoren maapallon, heihin on vaikuttanut jokin Raamatun ulkopuolinen asia – erityisesti ajatus miljoonista ja miljardeista vuosista. Jotkut väittävät torjuvansa kuusi kirjaimellista päivää Raamatun perusteella – mutta kyselemällä lisää asiasta olen aina saanut selville, että niin kutsuttu maapallon ”tieteellinen” ikä onkin pohjimmainen syy.

Tällaiset johtajat ovat antaneet maailman vietellä itsensä, ja niin he ovat tehneet kompromisseja Jumalan sanan kanssa. Tämä on ”Bileamin oppia”. Mutta mitä vikaa on kristityissä johtajissa, jotka uskovat miljooniin tai miljardeihin vuosiin?

- He sanovat seurakunnalle, että on ihan oikein tulkita Raamattua erehtyvien ihmisten pettävien menetelmien mukaan. Lopulta tämä horjuttaa koko Jumalan sanan arvovaltaa.

- Kun ihminen hyväksyy miljoonat vuodet, hänen täytyy myös hyväksyä ne fossiililaineistoon. Siitä seuraa, että kuolema, verenvuodatus, sairaudet ja kärsimys ovat olleet ennen syntiinlankeemusta. Tämä tuhoaa pohjan evankeliumilta, kuten usein on huomattu.

- Pohjimmiltaan he sanovat, että Jumala ei kykene ilmoittamaan meille selvästi elämän alkuperää – meidän täytyy luottaa erehtyväisiin tiedemiehiin.

- He edistävät virheellistä ajattelutapaa. Kaikki totuus on Jumalan

totuutta, joten **todellinen** tiede täytyy rakentaa Jumalan sanan mukaan, tai se johtaa vääriin johtopäätöksiin.

- Tämä myönnytyksiin perustuva opetus johtaa ihmisiä pois yksinkertaisesta uskosta Jumalan sanaan ja tuo Herran tuomion.

Miksi kristityt ovat niin kärkkäitä hyväksymään ihmisten erehtyväiset iänmääritysmenetelmät kiistattomina? Media ja koulutusjärjestelmämme ovat iskostaneet mieliimme miljoonia ja miljardeja vuosia niin, että tuntuu radikaaliilta uskoa maailmankaikkeuteen, joka on luotu vain joitakin tuhansia vuosia sitten. Pelkäämme, että muut sanovat meidän kieltävän ”tosiasiat”. *Kaikki* iänmääritysmenetelmät perustuvat kuitenkin erehtyvien ihmisten vajavaisiin oletuksiin (myös monet menetelmät, jotka vihjaavat nuoreen maapalloon), eikä niitä tulisi ottaa ehdottomina totuuksina yli Jumalan sanan selkeän opetuksen!

Valitettavasti monissa seurakunnissa Raamattu nähdään vain kirjana muiden joukossa – ajatellaan, että sen ovat kirjoittaneet erehtyväiset ihmiset, joten se täytyy tulkita uusimpien tieteellisten teorioiden yms. mukaan. Mutta Raamattu *ei* ole erehtyvien ihmisten sanaa – ”...otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se toisesti on, Jumalan sanana...” (1. Tess. 2:13).

Kristittyjen johtajien kannattaisi miettiä Herran Pergamon seurakunnalle antamaa varoitusta, jossa puhutaan niistä, jotka tekevät kompromisseja sanan kanssa ja kannattavat ”Bileamin oppia”. ”Tee siis parannus; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla (Ilm. 2:16).”

Kirkot ovat heikkoja länsimaissa – evoluutioon perustuva humanismi valtaa kansakuntia. Jumala tuomitsee seurakuntansa ”hengellisestä hauruudesta” – maailman oppien kanssa tehtyjen kompromissien vuoksi.

Minun asenteeni näihin nykypäivän kristittyihin johtajiin on samanlainen kuin uskonpuhdistuksen aloittajan, miehen, joka haastoi kirkon sanomalla ”*Sola Scriptura*” (Yksin Raamattu) ja kehotti kirkkoa palauttamaan Raamatun arvovallan. Tämä mies oli Martti Luther, joka kirjoitti:

”Luomisen ’päivät’ olivat tavallisten päivien pituisia. Meidän täytyy

ymmärtää, että nämä päivät olivat todellisia päiviä (veros dies), vastoin pyhien isien mielipidettä. Aina, kun huomaamme, että isien mielipiteet ovat ristiriidassa Raamatun kanssa, me siedämme heitä kunnioittaen ja tunnustamme heidät vanhimmiksemme. Silti emme tingi Raamatun arvovallosta heidän tähtensä.”⁹

Meidän tulee antaa kristityille johtajille kunnia silloin, kun se heille kuuluu. Kun he tekevät kompromisseja jollakin alueella, se ei tarkoita, että emme voi luottaa mihinkään, mitä he sanovat. Ensimmäinen Mooseksen kirja on kuitenkin pohjana muulle Raamatulle, ja suhtautumisemme siihen vaikuttaa myös suhtautumisemme muihin Raamatun kirjoihin. Jos kristityt johtajat siis tekevät kompromisseja ensimmäisen Raamatun kirjan sisällöstä korvaten sen sanoman ihmisten teorioilla, silloin heidät täytyy rakastavasti panna tilille! Kansakuntien tulevaisuudesta päätetään sen perusteella, mitä tässä asiassa tapahtuu – eli kysymys on todella vakava. ■

Lähdeluettelo ja kommentit

1. *Genesis, an Expository Commentary*, James Montgomery Boice, p. 68.
2. Kirje R.C. Sproullilta, Ligonier Ministries, 20. marraskuuta 1996.
3. *Space and Time in the Genesis Cosmogony*, Meredith G. Kline, Westminster Theological Seminary in California p.1. Muokkaamaton artikkeli ennen ilmestymistään: *Perspectives On Science & Christian Faith* 48(1), March 1996.
4. Viite 3, alaviite 47, s. 34.
5. *A Survey Of Old Testament Introduction*, Gleason L. Archer, p. 196-197, 1994.
6. Kirje, 25. syyskuuta, 1996, Pastori Roy Clements, Eden Baptistikirkko, Iso-Britannia.
7. Kirje 7. joulukuuta, 1996, Dr John Brushaberilta, jolla on professuuri biologian osastolla, Asbury Collegessa, Kentuckyssa.
8. *Focus on the Family*, kirje Carolyn Bushilta, Dr James Dobsonin vanhempi kirjeenvaihtaja, 28. lokakuuta, 1994.
9. *What Martin Luther Says: A Practical in-Home Anthology for the Active*, # 4936, p. 1523, 1959.

KEN HAM, Luonnontieteiden kandidaatti ja opettaja

on USA:n Answers In Genesis-järjestön toimitusjohtaja. Hän on myös suosittu puhuja ja kirjoittaja. Hänen päivittäisiä radio-ohjelmiaan ”Answers ... with Ken Ham” (Vastauksia... Ken Hamin kanssa) kuullaan yli 850 radioasemalta maailmanlaajuisesti.

TIEDE!

Ihminen on lentänyt kuuhan ja asettanut avaruusluotaimia Marsiin. Näyttää siltä, että tiedemiehet julistavat uusia, jännittäviä löytöjä ja keksintöjä joka päivä – syvällä valtameressä eläviä bakteereja, uusia rokotteita tai parempia kirurgisia leikkausmenetelmiä.

Tieteellisillä kokeilla voidaan saada mielenkiintoista tietoa vaikkapa siitä, kuinka muistamme asioita tai kuinka nenämme haistaa. Kokeiden avulla ja tarkkailemalla voimme oppia paljon ympärillä olevasta maailmasta, maailmasta, jonka Jumala loi.

Mitä on tiede

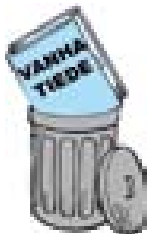

Sana ”tiede” merkitsi alun perin yksinkertaisesti ”tietoa”. Monet tieteen löydöt saattavat vaikuttaa ällistyttäviltä ja voimme luulla, että tiede voi kertoa meille kaiken. Kuitenkaan tiedemiehet eivät ole kaikkietäviä. Jumala on ainoa kaikkietävä, kuten Daavid sanoo Psalmissa 139:1-6. Vaikka tiede voi auttaa meitä oppimaan enemmän Jumalan luomasta maailmasta, se ei voi määrittellä, mikä on oikein ja väärin, eikä tiede voi myöskään opettaa

meille Luojustamme. Tiede on myös hyvin rajallinen yrittäessään saada selville asioita menneisyydestä. Kuukaan tiedemies ei ole esimerkiksi ollut tarkkailemassa maailman syntyä. Käytettävissämme olevat todisteet ovat voineet olla olemassa menneisyydessä, mutta nyt kaikki todisteet ovat vain nykyisyydessä. Niinpä voimme testata ja mitata ainoastaan niitä asioita, jotka ovat olemassa nykyhetkessä.

Jotta voisimme vastata tällaisiin kysymyksiin sekä ottaa selville keitä me olemme ja mistä tulemme, meidän tulisi katsoa Jumalan kirjoitettua Sanaa. Jumalan Sana auttaa meitä ymmärtämään miten meidän tulee elää (2. Tim. 3:16,17) ja Sanasta opimme tuntemaan Jumalan luonnetta.

Tiede muuttuu

Olemme nähneet, että tieteen oppikirjat muuttuvat koko ajan – tietoja saataan ajan tasalle, vanhentuneita tietoja poistetaan ja virheellisiä tulkintoja muutetaan. Jesajan kirjan luvussa 40, jakeessa 8 meille luvataan, että Jumalan sana ei muutu koskaan, aivan kuten Jumalakaan ei koskaan

muutu. Hän, joka loi Aadamin ja Eevan, on sama Luoja ja Jumala, jota palvomme nykyäänkin (Hebr. 13:8). Tiede voi olla suurenmoinen väline, jonka avulla löydämme hämmästyttäviä yksityiskohtia maailmastamme, mutta se ei voi koskaan nousta kaikkietävän, äärettömän Jumalamme Sanan paikalle.

On paljon tiedemiehiä, jotka uskovat Raamattuun ja Jumalan luomiskertomukseen. Raamattua tutkimalla he ovat voineet tehdä hämmästyttäviä asioita maailmassa. Tunnistaessaan tieteen rajallisuuden he painottavat Jumalan sanaa mieluummin kuin ihmisten mielipiteitä.

AJATTELUNI PERUSTANA ON RAAMATTU!

Onko Jumalan sana myös sinun ajattelusi perustana?

1. Piet. 1:24-25

MIETI!

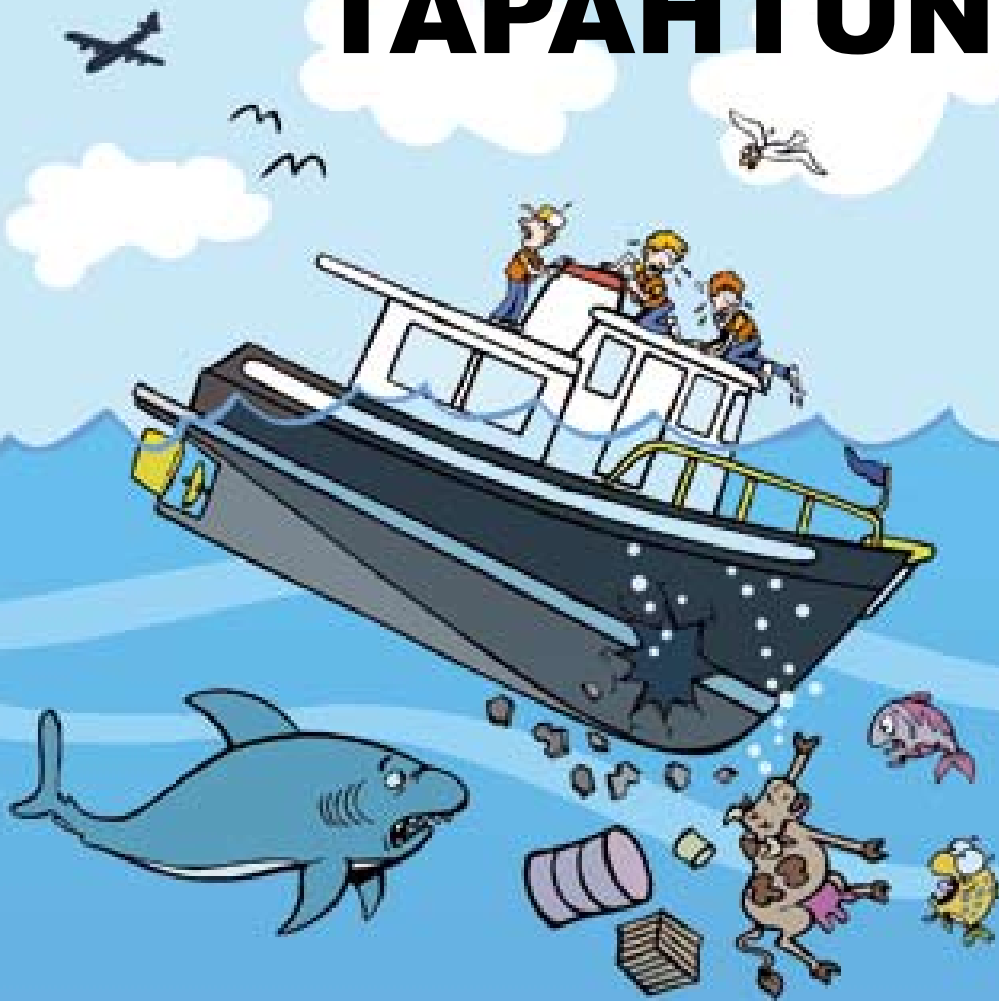

Jos kaikki maailman suuret tiedemiehet kirjoittaisivat kirjoja, joihin he laittaisivat kaiken tietonsa, tietäisimmekö silloin enemmän kuin Jumala? Kun näiden suurten tiedemiesten tulokset ovat ristiriidassa Jumalan kirjoitetun Sanan kanssa, kumpaa meidän tulisi uskoa?

Kaikkien suurten tiedemiesten tiedot yhteen laskettunakaan eivät ole Jumalan äärettömän viisauden veroisia. Koska Jumala tietää kaiken eikä tee koskaan virheitä, voimme luottaa täysin Hänen Sanaansa!

MITÄ KUVASSA ON TAPAHTUNUT?

KATSO YLÄPUOLELLA OLEVAA KUVAA. Arvaatko, miksi tämä laiva alkoi upota?

Ajattelit ehkä, että laiva törmäsi riuhtaan ja alkoi vuotaa, tai ehkäpä iso kala haukkasi siitä palasen. Tai ehkä laiva oli vain niin huonosti rakennettu.

Koska et ollut paikalla, kun laiva alkoi upota, sinun on vaikea tietää tarkalleen mitä tapahtui. Ainoastaan silloin saisit tietää sen varmasti, jos joku olisi ollut silminnäkijänä ja kertoisi sinulle, kuinka kaikki tapahtui.

Kertomus meni oikeasti näin: Lentokone oli valmistautumassa nousuun, kun miehistö huomasi lehmän laiturilla, kiitoradan vieressä. Koska miehistöllä oli nälkä

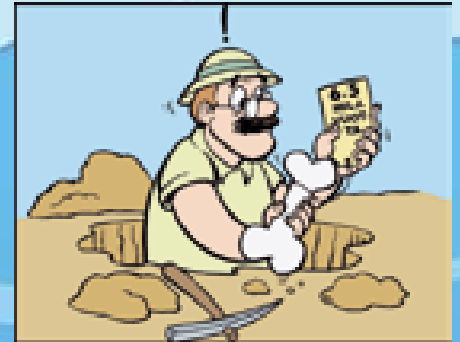
ja he halusivat hyvää ruokaa, he raahasivat lehmän lentokoneeseen.

Ongelmia syntyi siinä vaiheessa, kun lehmä päätti, ettei se halunnut lentää. Niinpä miehistö avasi lentokoneen lastiluukun ja heitti lehmän ulos, koska he eivät halunneet, että hurjistunut lehmä vahingoittaisi lentokonetta. Pudotessaan melko korkealta, lehmäruukka rysähti laivan läpi ja aiheutti sen, että laiva alkoi upota.

Vaikka tekisit tieteellisiä tutkimuksia ja löytäisit esimerkiksi lehmän verta hyllystä, olisi hyvin epätodennäköistä, että keksisit oikean selityksen. Samalla tavoin mekään emme voi tietää varmuudella tieteellisten testien perusteella, mitä

on tapahtunut maapallon menneisyydessä, koska emme ole olleet paikalla.

Esimerkiksi löytämissämme dinosaurusten tai muiden eläinten fossiileissa ei ole mukana lappuja, joissa sanottaisiin kuinka vanho-

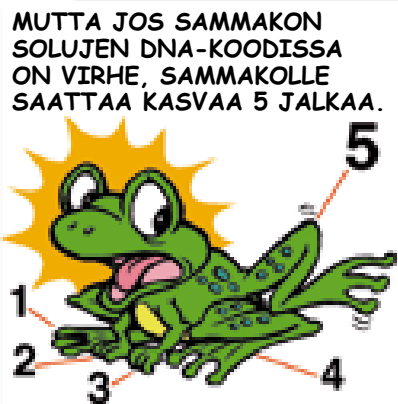
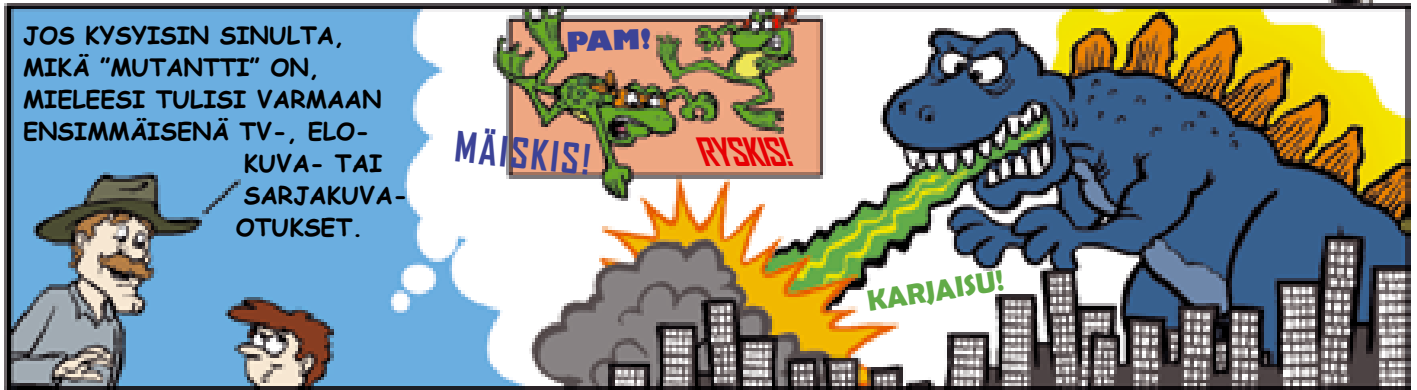
ja ne ovat. Voimme yrittää keksiä tarinoita siitä, mitä ja milloin **luulemme** niille tapahtuneen, mutta ellei meillä ole silminnäkijää, johon voisimme luottaa, on mahdotonta tietää **tarkalleen**, mitä on tapahtunut.

Monet ihmiset tekevät selostuksia maailmankaikkeuden synnystä väittäen tietävänsä tarkalleen, miten ja milloin kaikki on saanut alkunsa. Kuitenkin, koska he eivät olleet paikalla, nämä selostukset ovat vain tarinoita heidän käsityksistään menneisyydestä.

Nykyään on elossa enää Yksi, joka oli alussa paikalla – Jumala. Hän kertoo meille kirjoitetussa sanassaan, Raamatussa, kuinka Hän loi kaiken ja mitä sen jälkeen tapahtui.

Koska tiedämme, että Jumalan sana on ”kokonansa totuus” (Ps.119:160), voimme luottaa Jumalaan, kun Hän sanoo luoneensa kaiken kuudessa tavallisessa päivässä. Monet nykypäivän tiedemiehetkin ovat samaa mieltä.

MUTANTTEJA, Hirviöitä & VIRHEITÄ

K JOS "JUMALA EI TEE VIRHEITÄ" - JA KUITENKIN MUTAATIOIOT OVAT GENEETTISIÄ VIRHEITÄ, JOTKA OVAT SEURAUSTA JUMALAN ASETTAMASTA KIROUKSESTA - NIIN EIKÖ JUMALA OLE SILLOIN TEHNYT NÄITÄ VIRHEITÄ?

V EPÄTÄYDELLISEN OLENNON (KUTEN SINUN TAI MINUN) TEKEMIEN VIRHEIDEN JA TÄYDELLEEN OLENNON (JUMALAN) SALLIMIEN VIRHEIDEN VÄLILLÄ ON ERO. LUOJAMME ON TÄYDELLINEN, JA SITEN EI OLE MAHDOLLISTA, ETTÄ HÄN EREHTYISI TAI TEKISI VIRHEITÄ. KUITENKIN HÄN SALLII VIRHEIDEN TAPAHTUMISEN TÄSSÄ MAAILMASSA - TÄMÄ ON ERÄS IHMISEN SYNNIN SEURAUKSISTA.

RAAMATTUUN USKOVIA TIEDEMIEHIÄ!

Monet historian suuret tiedemiehet (ja monet erittäin pätevät nykytiedemiehet) hyväksyivät Jumalan Sanan totuutena. Osa heidän tekemistään tieteellisistä keksinnöistä on tapahtunut Raamatun jakeiden avulla. Osaatko yhdistää seuraavat tiedemiehet heidän aikaansaannostensa kanssa?

Tunnetko RAAMATTUSI?

Jumala
nimesi
Aadamin.

Kuka nimesi
Eevan?

VASTAUS: AADAM I. MOOS. 3:20

1) Johannes Kepler

2) John Woodward

3) Louis Pasteur

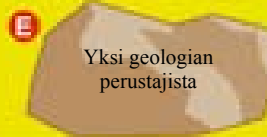
4) Gregor Mendel

5) Robert Boyle

D Genetiikan isä

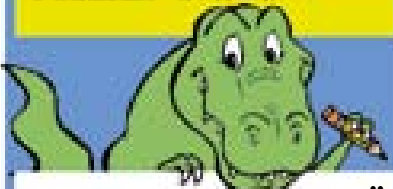
C Kumosi käsityksen, jonka mukaan elämä syntyi elottomista aineista

VASTAUKSET!

1-B, 2-E, 3-C, 4-D, 5-A

Nyt HASSUTELLAAN!

ERILAISIA NENIÄ

JUMALA LOI ELÄIMILLE ERIKOISIA NENIÄ. OSAATKO YHDISTÄÄ SEURAAVAT TUNTOMERKIT OIKEISIIN ELÄIMIIN?

- A Tätä erikoista nenää käytetään samaan tapaan kuin kättä!
- B Tätä nenää käytetään kaivamaan maata!
- C Tämä eläin osaa sulkea nenänsieraimensa sukeltaessaan, jotta vettä ei pääse nenään!
- D Tässä erikoisessa nenässä on nenänsieraimet, jotka sulkeutuvat, jotta aavikon hiekkaa ei pääse nenään!

VASTAUKSET!

1. KAMELI
2. PAHKASIKA
3. KARRHU
4. KIRAHVI
5. ELEFANTTI
6. MURHAHAISKARRHU
7. KILPIKONNANNA
8. LEIJONA
9. VIRTÄHEPO
F: KAIKKI
D: 1. KAMELI
C: 9. VIRTÄHEPO
B: 2. PAHKASIKA
A: 5. ELEFANTTI

TUNNISTATKO ELÄIMET NIIDEN NENISTÄ?

Katso jokaista nenää ja yritä kirjoittaa oikean eläimen nimi viivalle!

M _ _ _

HK _ S

R _ _

HV _

L _ _ _

U _ H

K _ _ _

A _ _ _

RT _ H

Yksi näistä eläimistä on mainittu yli sadassa Raamatun jakeessa! Tiedätkö mikä?

Mitkä näistä eläimistä ovat eläneet yhtä aikaa dinosaurusten kanssa?

VASTAUKSIA

LAPSILLE

Lapsille avuksi uskonsa puolustamisessa!

Dan Lietha ja Stacia Byers

"Historian seitsemän ällää" (luominen, lankeemus, luonnonmullistus, levittäytyminen yli kaiken maan, Luojan syntymä, lunastus, lupauksen täyttyminen) auttavat meitä muistamaan suuria tapahtumia, jotka ovat vaikuttaneet ja tulevat vaikuttamaan maailmankaikkeuden historiaan.

LUOMINEN!

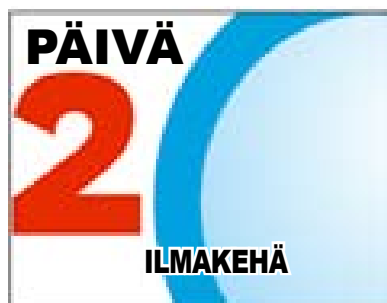
Alussa loi Jumala taivaan ja maan – 1. Moos. 1:1

Ensimmäinen L tarkoittaa kaiken luomista. Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa eli Genesisissä (joka tarkoittaa "alkua") Jumala kertoo meille, että Hän on luonut kaiken kuudessa päivässä.

Vilkaistaanpa, mitä tapahtui kaikkina noina kuutena päivänä.

1. Päivä – Jumala sanoo: "Tulkoon valkeus", ja niin valo tulee maailmaan! Hän erottaa valkeuden pimeydestä ja kutsuu valkeuden "päiväksi" ja pimeyden "yöksi". Tämä valkeus tulee muualta kuin auringosta – aurinko luodaan vasta neljäntenä päivänä.

2. Päivä – Jumala luo taivaanvahvuuden ja erottaa sen yläpuolella olevat vedet sen alapuolella olevista vesistä.

3. Päivä – Jumala käskee taivaanvahvuuden alapuolella olevien vesien kerääntyä yhteen, jotta kuiva maaperä tulee näkyviin. Sitten Hän käskee maan kasvaa kasveja ja puita.

4. Päivä – Jumala luo auringon, kuun ja tähdet. Ne ovat merkkeinä osoittamassa aikoja, päiviä ja vuosia. Aurinko ja kuu hallitsevat päivää ja yötä, joiden vaihtelu alkoi jo ensimmäisenä päivänä.

5. Päivä – Jumala luo eläimet, jotka elävät vesissä, ja jotka lentävät ilmassa.

6. Päivä – Jumala luo maalla elävät eläimet, mukaan lukien dinosaurukset, ja – tärkeimmän luomuksensa – ihmisen. Aadam ja Eeva ovat ensimmäiset ihmiset – meidän kaikkien iso-iso-iso... vanhemmat! Jumala antoi ihmisille ja eläimille kasvit syötäväksi.

Kun Jumala oli saanut luomisen täysin valmiiksi, Hän luokitteli kaiken tekemänsä "sangen hyväksi". Millainen "sangen hyvä" luomakunta olisi? Ajattele sellaista paikkaa, jossa ei ole kuolemaa, väkivaltaa, tauteja, sairautta, teräviä piikkipensaita, pelkoa. Kuulostaa ihanalta paikalta asua!

7. Päivä – Jumala "lepää" – tai lopettaa luomistyönsä. Nyt Hän ylläpitää luomakuntaansa (Kol 1:17).

Jumala loi kaiken kuudessa päivässä ja lepäsi seitsemäntenä. Tämä oli ensimmäinen viikko. Nykyisin noudatamme tätä esimerkkiä työskentelemällä kuutena päivänä ja lepäämällä yhtenä päivänä!

Genesis tarkoittaa "alkua", ja me olemme nyt lukeneet, kuinka kaikki on saanut alkunsa luomisviikon aikana – aika, avaruus, maailmankaikkeus, kasvit, eläimet, ihmiset ja myös viikkojärjestyksemme. Tämä ensimmäinen L kertoo meille mitä alussa tapahtui – Jumala loi kaiken!

OSAATKO SANOA

mitä eroa on kahden alla olevan puurakennelman välillä?

Tietenkin osaat – toisessa kuvassa puista on rakennettu maja puuhun, kun taas toisen kuvan puukasalle ei ole tehty mitään. Tiedämme kaikki, että ylimmäisen kuvan maja ei rakentunut itsestään.

Joku on käyttänyt majan rakennussuunnitelmasta saamaansa tietoa ja rakentanut leikkimajan!

Aivan kuten suunnitelmaa käytettiin apuna, jotta

saataisiin puukasasta maja, niin meidän kehossam- mekin käytetään ”suunnitelmia”, jotta syntyisi monia monimutkaisia järjestelmiä, jotka tekevät meistä sellaisia kuin me olemme. Meidän suunnitelmaamme kutsutaan deoksiribonukleiinihapoksi (tai lyhyesti DNA:ksi!). DNA varastoi solujemme rakentamiseen tarvittavia tietoja.

Tiede on osoittanut, että tieto on aina lähtöisin älyk- käästä lähteestä. Äskeisen puumajan rakennussuun- nitelman tiedot olivat syntyneet majan suunnittelijoiden ajatuksista. Mutta mistähän silloin meidän soluissamme olevat tiedot ovat tulleet?

Alussa materia...?

On ihmisiä, jotka sanovat, että kaikki (elävä ja eloton) on syntynyt materiaan (aineen, josta meidät on tehty) räjähdyksestä miljardeja vuosia sitten. Ajan mittaan tämän materiaan on oletettu muotoutuneen moniksi monimutkai- siksi eläviksi olennoiksi, joita näemme nykyisinkin – sellaisiksi kuin kunin- gaskalastaja tai päivänkakkara. Tiede on kuitenkin osoittanut, että materia ei voi järjestäytyä itsestään paljon tietoa sisältäviksi rakenteiksi.

Koskapa DNA:ssamme oleva tieto (joka on *paljon* monimutkaisempi kuin puumajan suunnitelma) voi tulla vain suuremman tiedon (tai älykkyyden) lähteestä, alussa on täytynyt olla jotakin muutakin kuin vain materia.

Alussa loi Jumala!

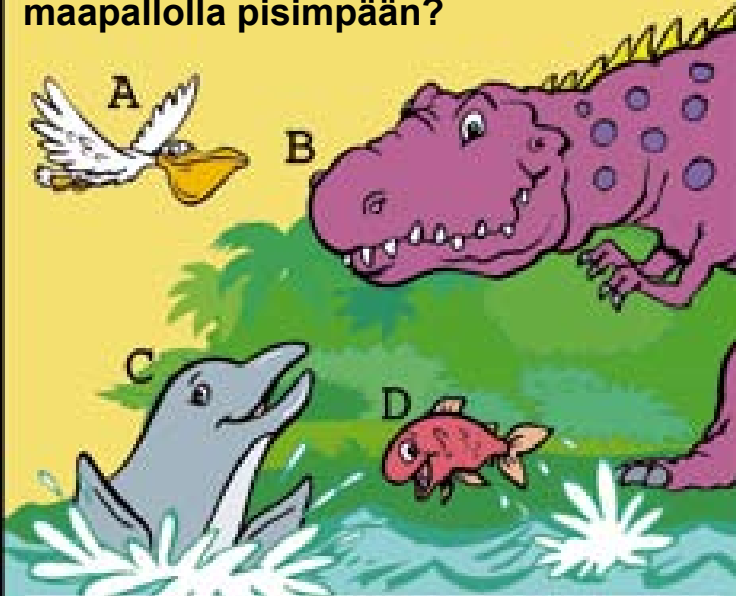
Tämän ”toisen lähteen” älykkyydellä ei ole rajoja – itse asiassa sen täytyy olla *ylivoimaisesti paras* älykkyyden lähde, josta myös kaikki on saanut alkunsa. Raamattu kertoo, että tällainen lähde on olemassa: Jumala. Koska Jumalalla ei ole alkua eikä loppua ja Hän tietää kaiken (Psalmi 147:5), on ymmärret- tävää, että Jumala on kaiken ympäril- lämme olevan tiedon lähde! Tämä sopii hyvin todelliseen tieteeseen, aivan niin kuin odottaisimmekin.

ENSIMMÄISET KUUSI PÄIVÄÄ ovat HISTORIAA!

On niitä, jotka sanovat, että Ensimmäisen Mooseksen kirjan ensimmäiset luvut ovat vain satua, joissa on osa totuutta. Mutta koska Jumala on kaikkitietävä, ja Hän kirjoitti alkuperäisen Ensimmäisen Mooseksen kirjan, Hän kyllä tietää miten ja milloin Hän on luonut. Hän sanoo "kuutena päivänä", joten sen täytyy olla "kuutena päivänä"!

Mitkä seuraavista olennoista ovat olleet maapallolla pisimpään?

VASTAUS:

A ja D ovat olleet täällä pisimpään! Ne kaikki luotiin viidentenä päivänä (1. Moos. 1:20-23).
Käikki maalla elävät eläimet (myös dinosaurekset) luotiin kudentenä päivänä (1. Moos. 1:24-31)!

TUNNETKO RAAMATTUSI?

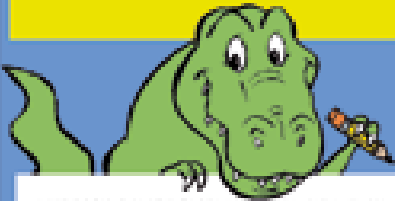
Mikä kymmenestä käskystä kertoo meille, että Jumala loi taivaan ja maan kuudessa päivässä?

VASTAUS:

4. Käsky (2. Moos. 20:8-11)

Nyt HASSUTELLAAN!

LUOMISPÄIVIEN SANAT SEKAIN

NÄMÄ NUMEROT TAR-
KOITTAVAT KUUTTA
LUOMISPÄIVÄÄ. NUME-
ROIDEN SISÄLLÄ OLE-
VAT SEKOITETUT SANAT
LIITTYVÄT KUHUNKIN
LUOMISPÄIVÄÄN. KOE-
TA JÄRJESTÄÄ SANAT
UUELLEEN!

SUALVEK

SVIE

KATKU

UTPU

AAM

HÄKEILAM

UKU

ROANIKU
TATEENPLA

TEHDÄT

TAALVA
PAJTAAKIPU

KOTAPEL

ITAH

SIOPLESETSAURUK

RKAHUT

TAAPIN

RENSUKAUTSIDO

ETHIIR

TEVSOHE

MITESIH

VASTAUKSET:

1. VALKEUS 2. VESI, ILMAKEHÄ 3. KUKAT, PUUT, MAA 4. KUU, AURINKO, PLANEETAT,
TÄHDET 5. VALAAT, PAPUKAIJAT, LEPAKOT, HAIT, PLESIOSAURUKSET
6. KARHUT, APINAT, DINOSAURUKSET, HIIRET, HEVOSET, IHMISET

Lintujen evoluutio lentää ulos ikkunasta

Dr David Menton,
anatomian apulaisprofessori.

Carl Wieland haastattelee anatomian apulaisprofessori David Mentonia jännittävistä uusista ajatuksista, jotka koskevat kiisteltyä ”alkulintua”, Archaeopteryxia (liskolintua).

Dr David Menton on anatomian apulaisprofessori Washingtonin Yliopiston Lääketieteellisessä tiedekunnassa Saint Louisissa, Missourissa.

CW: Dr Menton, teidän olette viime vuosina ollut erityisen kiinnostunut suomista, höyhenistä ja lintujen evoluutioteorioista?

DM: Kyllä olen. Muutama vuosi sitten poimin maasta luonnonvaraisen linnun höyhenen. Koska tutkimusalueeni käsittelee pääasiassa ihoa ja höyhenkin kasvaa ihosta, ajattelin että voisin vilkaista sitä pyyhkäisyelektronimikroskoopilla. Tämä antoi sysäyksen höyhenistä kiinnostumiseen.

Evoluutioon uskovat ovat jo kauan olleet sitä mieltä, että höyhenet kehittyivät matelijoiden suomista ja siten niiden rakenne on pohjimmiltaan sama – eli ne ovat hyvin samankaltaisia.

Kyllä – siksipä aloinkin vertailla niitä. Tuohon aikaan minulla oli laboratorioteknikko, jolla oli lemmikkinä kuningasboa. Käärme loi nahkansa ja minä tutkin sen suomuja. Olin huvittunut siitä, että suomut eivät tietenkään olleet vähimmässäkään määrin höyhenten kaltaisia. Ero näkyy myös näistä valokuvista [sivu 22]. *Ainoa* yhtäläisyys on, että ne molemmat koostuvat keratiini-nimisestä proteiinista – aivan kuten hiukset, kynnet ja iho.

Evoluutioon uskovat väittävät toisinaan, että *Archaeopteryx* on puuttuva rengas matelijoiden ja lintujen välillä.

Eichstätt’ssä, Saksassa järjestettiin vuonna 1984 suuri kokous, *Kansainvälinen Archaeopteryx-konferenssi*, johon osallistui lintujen evoluutioon erikoistuneita tiedemiehiä. He olivat eri mieltä lähes kaikesta *Archaeopteryxiin* liittyvästä. Poikkeuksena oli kuitenkin laaja yksimielisyys siitä, että *Archaeopteryx* oli lintu. Vain pieni vähemmistö oli sitä mieltä, että se oli yksi pienistä, kevytrakenteisista coelurosauruksista [dinosaurius].

Tarkoittaako tämä, että he eivät

tosiaan uskoneet sen olleen välimuoto?

Niin, on aika mielenkiintoista, että heistä oli tarpeen laatia seuraava lausunto: ”Osallistujat olivat yksimielisiä selityksestä, että orgaaninen evoluutio on biologinen perusprosessi ja myönsivät *Archaeopteryxin* aseman ongelmalliseksi evoluutioprosessissa.” He olivat siis tietoisia, että heidän päätelmänsä voisivat herättää ihmettelyä, josko *Archaeopteryxilla* on mitään tekemistä evoluution kanssa. Niinpä he kaikki allekirjoittivat lausunnon. Jos se siis on oikea lintu, se ei ole välimuoto, puoliiksi matelija ja puoliiksi lintu, kuten meille usein kerrotaan.

Dr Menton, lehtemme (*Creation Ex Nihilo*) ensimmäisessä numerossa oli kirjoittamani artikkeli *Archaeopteryxista*. Tuohon aikaan sen kallo piirrettiin yleisesti matelijamaiseksi. Asia on tainnut muuttua hieman, vai kuinka?

Kyllä vain. Erään yksilön murskaantunut kallo lienee aiheuttanut tämän ongelman. Nykyään ollaan yleisesti yksimielisiä siitä, että *Archaeopteryxilla* oli lentävän linnun aivot suurine pikkuaivoineen ja näköalueineen.

Useimmilla selkärankaisilla, myös matelijoilla, vain alaleukaluu liikkuu. Linnuilla, *Archaeopteryx* mukaan lukien, liikkuu myös yläleukaluu.

Evoluutioon uskovat kiinnittävät huomiota siihen, että sillä on joitakin yhteisiä piirteitä muiden eläinryhmien, kuten matelijoiden

Jalan ja pyrstön aluetta *Archaeopteryxin* fossiilista.

kanssa.

Totta, mutta näin voitaisiin väittää lähes kaikkien selkärankaisten tukirankojen osalta. Suunniteltuja saman-

Coelurosaurus – pieni kevytrakenteinen dinosaurus. Kansainvälisen *Archaeopteryx*-konferenssin tiedemiehet olivat selvästi sitä mieltä, että *Archaeopteryx* oli lintu, ei coelurosaurus.

kaltaisuuksia on myös matelijoiden, nisäkkäiden ja nykyisten lintujen välillä. Linnuilla on omaleimainen, erikoistunut luustonsa, koska ”linnut on tehty lentämään”, kuten eräs kuuluisa evoluutioon uskova lintutieteilijä on sanonut. Näin on myös *Archaeopteryxin* laita.

Paljon tarinoita on kehitelty siitä tosiasiaista, että *Archaeopteryxilla* oli hampaat.

Archaeopteryx ei ole ainoa lintufossiili, jolla oli hampaat. Joillakin lintufossiileilla oli hampaat, joillakin ei. Mutta miten hampaat voisivat osoittaa yhteyden matelijoihin, kun monilla matelijoilla ei ole hampaita? Itse asiassa krokotiilit ovat ainoa matelijoiden ryhmä, jolla on hyvin kehittyneet hampaat. Jopa nisäkkäistäkin toisilla on hampaat ja toisilla ei.

Jotkut evoluutioon uskovat ovat väittäneet, että *Archaeopteryx* oli dinosaurus, jolla oli höyhenet. Toiset ovat vihjailleet, että se on huijausta – dinosauruksen fossiili ja kanan höyheniä.

Näin on sanonut esimerkiksi Sir Fred Hoyle. Minusta se ei ole uskottavaa monestakin syystä. Höyhenet eivät ole irrallisina, ikään kuin vain aseteltuina, linnun pinnalla. Niissä kohdin, missä höyhenet kiinnittyvät luuhun ligamenteilla, nähdään pikkuruisia ”muhkuroita”. *Archaeopteryxin* primääri- ja sekundäärisiipisulat ovat kiinnittyneet ”käteeseen” ja kyynärluuhun, kukin erikseen, ja pyrstösulat ovat todella tarkasti kiinnittyneet kuhunkin

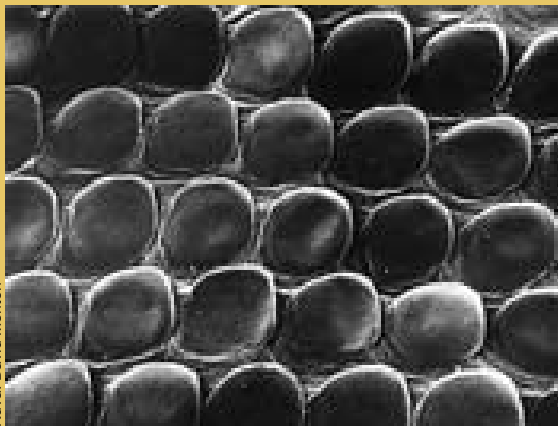
20 nikamaan. Tällä linnulla on myös paljon pieniä höyheniä jaloissaan ja vartalossaan, ja on olemassa kiinnostavia todisteita siitä, että myös sen pää on ollut höyhenten peitossa. Kuitenkin on melko yleistä, että taiteilija on kuvannut *Archaeopteryxille* tai sen kuvitelluille kantaisille suomalaisen pään.

Entä hankaluu?

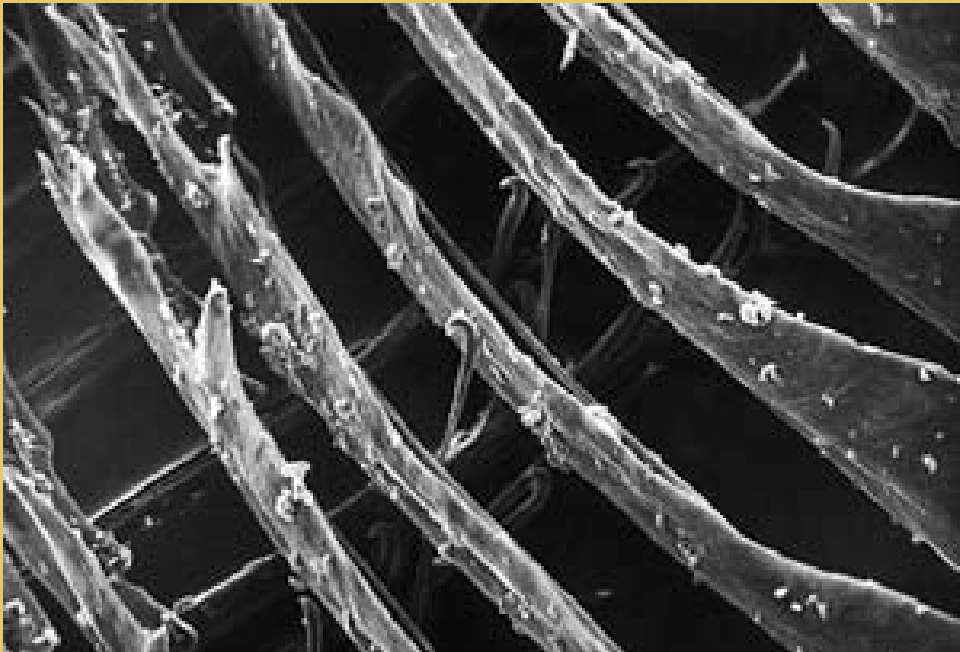
Archaeopteryxilla on lujatekoinen ja tukeva hankaluu. Eräissä kiehtovissa viimeaikaisissa tutkimuksissa, joissa kuvataan lentäviä lintuja röntgensäteillä, nähdään kuinka hartiakaaren täytyy olla taipuisa, jotta se kestäisi lentämisessä tarvittavia lihastyöskentelyn aikaansaamia uskomattoman suuria voimia. Itse asiassa hankaluun voi nähdä taipuvan jokaisella siiveniskulla.

Voiko *Archaeopteryxin* jaloista

Kuva: David Menton

Kuva: David Menton

Kuva: David Menton

Moninkertaisesti suurennettu kuva matelijan (boakäärmeen) suomuista (yllä vasemmalla). Matelijoiden suomujen ja lintujen höyhenten (vasemmalla) välillä on valtava ero, kuten kuvista näkyy. (Alkuperäinen suurennos oli 80-kertainen.) Yllä: Hämmästyttävä lähikuva höyhenen höytysäteistä (suurennettu 20 000-kertaiseksi), joissa nähdään pikkuruisia väkäsiä ja uurteita. Oikealla: *Archaeopteryxin* fossiloitunut höyhen ei eroa nykylinnun höyhenestä, eikä siinä näy merkkiäkään, että se olisi kehittynyt suomuista. Yllä oikealla (viereinen sivu): Kaunis yksityiskohta fasaanin höyhenestä.

Kuva: Joachim

päätellä, että se oli dinosaurus joka juoksenteli pitkin maita ja mantuja?

Ei voi. *Archaeopteryxilla*, kuten muillakin puiden oksilla istuskelevilla linnuilla, on tarttumisvarvas tai takavarvas. Taaksepäin osoittavia varpaita on myös joillakin dinosauruksilla, mutta ei todellisia tarttumisvarpaita, joissa on kaarevat kynnet puiden oksilla istuskelemiseen.

Pyyhkäisyelektronimikroskoopilla ottamanne kuvat osoittavat valtavan suuren eron höyhenien ja suomujen välillä. Mutta onko niiden kehitys samanlaista?

Se on täysin erilaista. Olennaisin ero on siinä, että höyhen kasvaa höyhentupesta. Höyhentuppi on orvasketta, joka on kasvanut putkimaisesti sisäänpäin ja työntyy syväälle ihoon – aina alla olevaan luuhun asti, kun on kyse primäärihöyhenen tupesta. Tämä erikoistuneesta elävästä ihosta koostuva putki valmistaa höyhenen sisällään putken pohjalla olevasta kasvukerroksesta. Matelijan suomuilla ei todellakaan ole mitään tekemistä höyhentuppien kanssa. Kaikki suomut

voidaan riisua niin kuin pussilakana peiton ympäriltä, samaan tyyliin kuin käärme luo nahkansa, koska suomut ovat vain orvaskeden poimuja, kun taas jokaisen höyhenen täytyy tulla ulos tupestaan syvältä ihon sisältä.

Sana ”tuppi” tuo mieleen karvat.

Aivan niin. Viereisellä sivulla olevassa luettelossa on 18 merkittävää yhtäläisyyttä höyhenten ja karvojen välillä. Evoluutioon uskovat voisivat niin halutessaan kehittää tästä teorian, jonka mukaan höyhenet kehittyivät karvoista tai päinvastoin. Mutta se ei sopisi siihen kehityso pilliseen uskoon, jonka mukaan nisäkkäät ja linnut kehittyivät matelijoista, toisistaan riippumatta. Hyvin harvat tietävät sen tosiasian, että itse asiassa karvat ovat samankaltaisia höyhenten kanssa, eivät suomut.

Miten evoluutioon uskovien mukaan linnuille on kehittynyt lentokyky?

On olemassa kaksi teoriaa, joita kumpaakaan ei tietenkään voi testata. Ensimmäisen teorian (arboreal theory) kannattajien mukaan linnut elivät aluksi puissa ja lensivät sitten

Archaeopteryxin fossiili.

alas, ja suomujen katsotaan kasva-
neen jotenkin pidemmiksi ja pidem-
miksi edistämään liitämistä. Toisen
teorian (cursorial theory) kannattajat
olettavat, että linnut elivät maan-
pinnalla ja tarmokkaan hyppelyn ja
kaiken sellaisen jälkeen onnistuivat
lopulta lentämään ylös.

Molempien teorioiden kannattajat
ovat ehdottoman varmoja, että toinen
osapuoli on ehdottoman väärässä.
Evoluutioon uskova John Ostrom
arvelee, että höyhenet kehittyivät
dinosaurusten eturaajojen suurista
suomuista ja näitä pitkiä höyheniä
käytettiin hyönteisten kiinniottami-
seen! Koska höyhenet ovat huomata-
van kevytrakenteisia, en voi kuvitella
niille huonompaa käyttöä kuin vastak-
kain läimäyttely hyönteisten pyydystä-
miseksi. Höyhenet ovat rakenteeltaan
uskomattoman monimutkaisia käy-

Kuva: Tom Wagner

tettäväksi vain tähän tarkoitukseen,
ja hyönteisetkin lennähtäisivät niiden
välistä tiehensä. Joka tapauksessa
linnut eivät pystyisi läimäyttelemään
siipiään vastakkain – niillä ei ole siihen
sopivia olkapäitä.

**”Hyvin harvat
tietävät sen
tosiasian, että
itse asiassa
karvat ovat
samankaltai-
sia höyhenten
kanssa, eivät
suomut.”**

Karvojen ja höyhenten yhtäläisyyksiä:

1. Kasvat karva- ja höyhentupeista, jotka ovat kasvaneet putkimaisesti sisäänpäin ihon orvaskedesta.
2. Karva- ja höyhentupen pohjalla erikoistunut kasvukerros, joka on yksin vastuussa pituus- kasvusta.
3. Ainoa pysyvä osa karva- ja höyhentuppea on pohjan kasvukerros.
4. Karvanysty karva- ja höyhentupen tyvessä.
5. Karva- ja höyhentupen tyvessä oleva aukko, jonne verisuonet tunkeutuvat ja toimittavat ravintoa.
6. Varren pinta on kovaa, keratinisoitunutta rakennetta ja sisus (ydin) on muodostunut rakkulamaisista soluonteloista.
7. Karva- ja höyhentupet ja niiden varret ovat mukautuneet jyrkkiin kulmiin jo aikaisessa kehitysvaiheessa.
8. Kasvava lieriömäinen varsi työntyy ulos putkimaisesta tupesta.
9. Karva- ja höyhentuppi ulottuu syvälle ihon alle.
10. Karva- ja höyhentuppi liittyy hermopäätteisiin.
11. Varsien sukupuolinen liittyneet lihakset huolehtivat varren liikkumisesta ja suuntautumisesta.
12. Varret eroavat toisistaan kehitysvaiheiden mukaan. Niillä on esimerkiksi erilainen rakenne ja väritys juuri muodostuneina, nuorina ja täysikasvaisina.
13. Varret putoavat tai muovautuvat kausittain rakenne- ja värimuutosten seurauksena.
14. Varsien sukupuolinen kaksimuotoisuus umpieritysjärjestelmän säätelyn alaisena.
15. Kasvu- ja lepovaiheiden jaksottelu.
16. Kasvujakso voidaan aloittaa milloin vain nyp- päämällä varsi ulos karva- tai höyhentupesta.
17. Kasvujaksossa uusi kasvava varsi työntää vanhan ulos.
18. Karva- ja höyhentupen sekä varren erittävä toiminta

Onko kummallekään teorialle mitään näyttöä?

Ei pienintäkään – ja molempien teorioiden kannattajat osoittavat asian olevan näin kumotessaan vastakkaisen teorian. Ei ole esimerkkejä elävien eikä fossiilisten eliöiden suomuista, jotka vähääkään muistuttaisivat höyheniä. *Archaeopteryxilla* on täydelliset höyhenet kuten nykylinnuillakin.

Kertoisitteko vielä yhteenvedon mielipiteistänne?

Teoria lentämisen evoluutiosta ei kerro linnuista, vaan se on teoria, joka joutaa ”haaskalinnuille”.

Kiitoksia teille, Dr Menton.

Lentokyvyttömät kovakuoriaiset

Jopa geenivirhe voi olla joskus etu.

Carl Wieland

Evoluutiokollegalle on suurena esteenä kysymys: Millä mekanismilla informaatio voisi lisääntyä asteittain, jotta yksisoluisen eliön muuttuisi pelikaaneiksi, palmupuiksi ja ihmisiksi? Luonnonvalinta yksin ei tätä selitä, sillä samalla siinä myös menetetään informaatiota. Eläinpopulaatio voi sopeutua paremmin kylmään ympäristöön, kun ne yksilöt karsiutuvat, joilla ei ole riittävästi geneettistä informaatiota paksun turkin kasvattamiseen. Tämä valintaetuna ei kuitenkaan selitä paksuun turkkiin vaadittavan geneettisen informaation alkuperää.

Ainoa evolutionistien tarjoama selitys uudelle informaatiolle ovat mutaatiot. Kun geneettistä informaatiota kopioidaan seuraavalle sukupolvelle, tapahtuu kopiointivirheitä. Geneettinen informaatio on koodattu DNA:han, joka sisältää ko. eliön ”valmistusohjeen” tai ”suunnitelman” siitä, miten eliö rakentuu ja toimii. Tällaiset informaatiovirheet ovat yleensä haitallisia¹ tai parhaimmillaan neutraaleja.²

Kuitenkin evolutionistit uskovat, että silloin tällöin syntyy ”hyviä” mutaatioita, joita luonnonvalinta suosii. Näiden ”hyvien” mutaatioiden ja niitä suosivan luonnonvalinnan seurauksena eliön ajatteluaan sitten kehittyvän täysin erilaiseksi.

VÄÄRÄNLAISIA MUUTOKSIA

Onko näitä ”hyviä” mutaatioita olemassa? Evolutionistit voivat viitata joihinkin tapauksiin, joissa mutaatio on auttanut eliötä selviämään hengissä muita paremmin. Lähemmässä tarkastelussa sellaiset ”hyvät” mutaatiot ovat silti vääränlaisia muutoksia, jotta kala muuttuisi kalakauppiaksi. Muutokset johtavat juuri päinvastaiseen suuntaan. Kyseessä on informaation tuhoutuminen tai sen käyttökelpoisuuden heikentyminen, ei sen lisääntyminen – mikä ei tietenkään ole yllätys, koska kyse on

sattumanvaraisista virheistä.

Informaation vähenemisen tuomasta valintaedusta ovat esimerkkinä siipensä menettäneet kovakuoriaiset. Laajoilla manneralueilla elää eräs siivekäs kovakuoriaislaji, mutta pienellä tuulisella saarella elävillä saman lajin edustajilla ei ole siipiä lainkaan.

On helppo arvata mitä on tapahtunut. Silloin tällöin kovakuoriaispopulaatioissa syntyy mutaatio, joka estää siipien muodostumisen. Siis siipien muodostumiseen tarvittava informaatio on jollakin tavalla menetetty tai viallinen.

Vahingoittunut geeni (geeni on vähän niin kuin pitkä ”virke”, joka sisältää tietyn osan DNA:n sisällmästä ohjeistosta) siirtyy sitten kaikille tämän kovakuoriaisen jälkeläisille ja edelleen niiden jälkeläisille, kun DNA:ta kopioidaan. Kaikki nämä jälkeläiset ovat siivettämiä.

Jos sitten tällainen siivetön kovakuoriainen elää esim. Australian mantereella, se ei pysty lentämään pakoon kovakuoriaisia syöviä eläimiä. Niinpä se todennäköisesti kuolee ”parhaiden eloonjäämiskilpailussa” ehtimättä hankkia jälkeläisiä. ”Luonnonvalinta” voi siis eliminoida (tai ainakin vähentää) geneettisiä virheitä.

TUULEN VIEMÄÄ

Tuulisella saarella lentokykyiset kovakuoriaiset puolestaan lennähtävät tuulen mukana helposti mereen. Niinpä *siivettämyys* on etu. Ajan mittaan kaikkien siivellisten kovakuoriaisten karsiutuminen on aiheuttanut sen, että vain siivettömät yksilöt ovat selvinneet hengissä. Siivetön kovakuoriaispopulaatio on siis ”luonnollisesti valittu”. ”Katso itse!” sanoo evolutionisti. ”Hyödyllinen mutaatio – evoluutio täydessä toiminnassa!” Hyödyllinen kyllä, mutta mikään tässä ei vie evoluutiota eteenpäin. Vaikka mutaatio edistääkin eloonjäämistä, se on silti virhe – informaatiota on

menetetty tai se on turmeltunut.

Tämä on tietenkin vastakohta sille, mitä evoluution täytyisi juuri osoittaa.

Prosessi, joka muuttaisi molekyylit mieheksi, tarvitsisi tuekseen *informaatiota lisääviä* mutaatioita. Informaatiota vähentävän geneettisen vaurion tuoma valintaetuna ei todista ”molekyyleistä mieheksi”-evoluutioprosessia millään tavalla.

Lyhyesti,

(a) Evoluutioteoria tarvitsee mutaatioita, jotka lisäävät informaatiota.

(b) Havaitut mutaatiot ovat yleensä neutraaleja (ne eivät muuta informaatiota tai koodikielen ”merkitystä”) tai haitallisia, jolloin informaatiota menetetään tai se on vioittunut.

(c) Harvinaiset ”hyödylliset” mutaatiot, jotka ovat evolutionistien suosikkeja, ovat siipensä menettäneen kovakuoriaisen tapaan nimenomaan informaation *menettämistä*. Vaikka tällainen muutos voi joskus olla valintaetuna, on muutoksen suunta kuitenkin juuri päinvastainen kuin sen evoluutiossa pitäisi olla.

Näin informaation aikakautena kaikki reaali maailman havainnot osoittavat, että ajatus sattumanvaraisten kopiointivirheidensä kyvystä luoda todellista informaatiota on vain asialleen omistautuneiden ”tosiuskoviensa” toiveajattelua, joka ei perustu tieteeseen. ■

KOMMENTIT

1. Tuhatkannet ihmisten perinnölliset sairaudet ovat esimerkkejä mutaatioiden aiheuttamista periytyvistä virheistä geneettisessä informaatioissa.
2. Tämä tarkoittaa, että koko asialla ei ole vaikutusta lopputulokseen tai geneettisen koodikielen informaation sisältöön. Esimerkki suomenkielestä valaisee asiaa: Ajatellaan, että saat viestin, jossa lukee ”Matti Meikäläinen hyökkäsi”. Kyse oli kuitenkin satunnaisesta vahingosta, yhden kirjaimen kirjoitusvirheestä. Viestissä olisi pitänyt lukea ”Matti Meikäläinen nökökösi”. Asiasisältö muuttui täysin, mitä voisi verrata haitalliseen mutaatioon. Esimerkki neutraalista mutaatioista voisi olla ”Matti Meikäläinen nökökösi”, joka ei vaikuta mitenkään asiasisällön ymmärtämiseen.

TIPPUKIVIPUIKKOJEN

MUODOSTUMINEN EI VIE MILJONIA VUOSIA!

**Yksi kuva voi
kertoa enemmän
kuin tuhat sanaa
– ainakin viereinen
kaivostunnelikuva...**

Kuva on otettu vuoden 1987 loppupuolella Isa-vuoren Iyjy- ja sinkkikaivoksen viidenneltä louhintatasolta. Kaivos sijaitsee Australiassa, Queenslandin luoteisosassa.

Tuohon aikaan kaivos oli vain noin 55 vuoden ikäinen, joten 55 vuotta on siis näiden tippukivipuikkojen ehdoton enimmäisikä.

Noin 55 metriä tämän louhintatason yläpuolella on pohjavettä johtava kerros melko huokoisessa dolomiitissa (kivessä, joka on yleensä melko tiivistä). Hidas, jatkuva kalkkipitoisen veden tihkuminen vanhalle viidennelle louhintatasolle on aiheuttanut näiden tippukivipuikkojen muodostumisen. ■

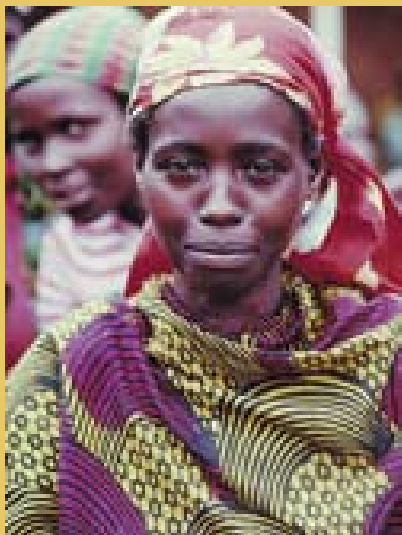

Kuva: Mount Isa Mines Limited

RASISMIN VIRHEELLISET JOHTOPÄÄTÖKSET

Evolutionistinen näkemys elämän kehitymisestä ”korkeammille” tasoille on lisännyt ihmisten rassistisia asenteita. Raamattu kuitenkin kumoo selvästi tällaisen ajattelutavan.

Paula Weston

Se miten ihmiset kohtelevat usein toisiaan selittyy paljolti laajalle levinneellä evoluutiopilla.

On surullista, että ihmiset vain harvoin tunnistavat niitä ennakkoluuloja, jotka ovat pitkän ajan kuluessa juurtuneet syväälle heidän ajattelutapaansa. Usein taustalla on suorasti tai epäsuorasti evolutionistinen ajattelutapa.

Eräs osoitus ihmisten epäinhimillisyydestä on rasismi. Yksinkertaistettuna rasismi tarkoittaa ennakkoluuloista suhtautumista toisiin ihmisiin pelkästään heidän rotunsa takia. Tällaista ajattelua soveltamalla ihmisistä tulee alempiarvoisia heidän kulttuuritaustansa, ihonvärinsä, ulkonäkönsä tai murteensa perusteella.

Tämä mahdollistaa usein, tosin täysin aiheettomasti, oletuksen näin ajattelevan ihmisen paremmuudesta toiseen ihmiseen verrattuna. Tätä taas käytetään oikeuttamaan mitkä tahansa halveksuvat tai välinpitämättömät tun-

teet heitä kohtaan. Todellisuudessa rasistinen asenne perustuu kuitenkin vain pelkoon, tietämättömyyteen ja väärinkäsityksiin. Rasismin ilmene-mismuodot voivat olla myös räikeitä, kuten Ku Klux Klanin vihamielisyys ja apartheid-sortopoliitiikka tai vaikkapa vain halventavien vitsien kertominen ja kylmän välinpitämätön suhtautuminen.

Evolutionistinen ajattelutapa onkin johtanut siihen, että monet länsimaissa asuvat ihmiset eivät kykene tuntemaan aitoa sympatiaa kolmannen maailman köyhiä, nälkää näkeviä lapsia kohtaan. Ilman mitään todellisia perusteita, he uskovat ”elämän” jollain tavalla merkitsevän vähemmän näille tuntemattomille ihmisille, joilla on erilainen ihonväri ja kasvonpiirteet kuin heillä itsellään. Uskomatonta kyllä, olen kuullut tämän tapaisia kommentteja ”koulutetuiltakin” ihmisiltä!

Tällainen harhaanjohtava asenne on ymmärrettävää, jos ihmiset hyväksyvät ajatuksen ”parhaimpien elonjäämisestä”. Silloinhan eläinkunnan sääntöjä täytyy soveltaa myös ihmisiin, ”koska me kaikki olemme kehittyneet eläimistä”!

Ajatus rasismista tai evoluutiosta ei kuitenkaan alkanut Darwinista. Molemmat ovat oireita ajattelusta, joka ei perustu Raamattuun. Kuitenkin Darwinin kirjoituksilla on ollut paljon annettavaa rasismille, koska ne tarjosivat "tieteellisen" oikeutuksen sille. Hänen kirjansa alaotsikko viittasi "hyvien rotujen säilymiseen".

Raamattu opettaa Ensimmäisen Mooseksen kirjan ensimmäisessä luvussa, että Jumala loi taivaan ja maan ja kaiken niissä olevan elämän. Ei ole olemassa mitään todisteita, joilla voitaisiin osoittaa ihmisen saaneen alkunsa millään muulla tavalla. Oppi evoluutiosta perustuu oletukseen ja vääriin tietoihin.

Jos uskomme Raamattuun, siis koko Raamattuun, silloin on selvää, että Jumala on luonut *kaikki* ihmiset. "Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu" (1. Moos. 2:7). Apostolien teoissa (17:26) sanotaan: "Ja hän [Jumala] on tehnyt koko ihmisuvun yhdestä ainoasta [siis yksistä ja ensimmäisistä esivanhemmista, Aadamista sekä hänen vaimostaan Eevasta] asumaan kaikkea maanpiiriä ...". Tämä tarkoittaa siis, että olemme kaikki sukua keskenämme!

Maapallolla olevien eri "rotujen" (Raamattu ei käytä rotu-sanaa vaan puhuu heimoista ja kansoista) alkuperä on pitkään aiheuttanut tarpeetonta sekaannusta niin kristityille kuin ei-kristityillekin. Totuus on kuitenkin yllättävän yksinkertainen.

Nykyään suurin osa evolutionisteista ei väitä vääräksi kreationistien Raamattuun perustuvaa näkemystä, että kaikki "rotut" ovat peräisin samasta populaatiosta (he eivät ole samaa mieltä siitä, että "rotut" syntyivät vain kahdesta ihmisestä). Evolutionistit eivät ole kuitenkaan aina ajatelleet näin. Nykyään he opettavat näiden ryhmien "kehittyneen" itsenäisesti, toisistaan eristyksissä, monien kymmenien tuhansien vuosien aikana. Evolutionistien mielestä tämä pitkä ajanjakso on tarpeen, jotta voitaisiin selittää "rotujen" väliset fyysiset eroavaisuudet.

Tämä harhaanjohtava ajattelutapa

on synnyttänyt väärinkäsityksen, että jotkut "rotut" ovat kehittyneet ja tulleet "sivistyneemmiksi" toisia "rotuja" nopeammin. Johtopäätöksenä tästä on idea (usein alitajuisesti), että tietyt "rotut" ovat toisten yläpuolella.

Ken Hamin, Jonathan Sarfatin ja Carl Wielandin kirja "The Revised and Expanded Answers Book" tarjoaa selvän ja tiiviin selityksen sille, miten eri "rotut" muodostuivat Baabelin kielten sekoittamisen ja väestön hajaantumisen jälkeen (tapahtuman kuvaus 1. Moos. 11:1-9). Kirja osoittaa myös loogisesti ja tieteellisesti, että ihmiskunta polveutuu Nooasta ja hänen perheestään (Aadamista ja Eevasta ennen sitä).

Kirja selittää kuinka suuri ihmisryhmä hajoaa moniksi pieniksi ryhmiksi (sisältää samaa kieltä puhuvat ihmiset). Näissä pienissä ryhmissä ihmiset saavat jälkeläisiä ja heistä muodostuvilla väestöryhmillä on erilaisia fyysisiä piirteitä, koska heillä on erilainen yhdistelmä alkuperäisestä geenivalikoimasta.

Täydellisiksi luoduilla Adamilla ja Eevalla oli geenit, jotka mahdollistivat heidän jälkeläisissään monia väriyhdistelmiä ihon, hiusten ja silmien suhteen, kuten nykymaailmassakin.²

Tämän päivän ihmiset polveutuvat vedenpaisumuksen jälkeiseltä ajalta Nooasta ja hänen perheestään, joten käytettävissä olleiden geenien määrä on todennäköisesti jonkin verran vähentynyt Aadamien ja Eevan geeneihin verrattuna.

Siten hajaantuminen aiheutti lyhyessä ajassa tiettyjä eroavaisuuksia,³ jotka tulivat selvemmin näkyviin pienissä ryhmissä ("roduissa"⁴).

Roomalaiskirjeessä meille kerrotaan, että ihmiset syntyvät tasa-arvoisina: "Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla" (Room. 3:23), mutta Jeesuksen Kristuksen kuolema ja ylösnousemus on tuonut meille mahdollisuuden lunastukseen ja pelastukseen: "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään [riippumatta siitä mihin heimoon tai 'rotuun' hän kuuluu], joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" (Joh. 3:16).

Uskovien keskuudessa: "Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa" (Gal. 3:28).

Jumalan Sanan valossa ei ole perusteita rasismien tukemiseen tai hyväksymiseen. ■

Lähdeluettelo ja kommentit

1. Termiä "rotu" käytettiin ennen tarkoitamaan kansoja, kuten englantilainen rotu, saksalainen rotu jne. Sen sijaan Darwinista lähtien käsitys "rotu"-sanasta on muuttunut ja nykyään se ajatellaankin yleensä evolutionistisen ajattelutavan mukaisesti. Niinpä meidän olisi selvempi puhua "rodun" sijasta "heimoista ja kansoista" tai "etnisistä ryhmistä".
2. Jotkut piirteet voivat myös johtua mutaatioiden aiheuttamasta informaation menettämisestä. Tästähen geneettinen perimä on kärsinyt syntiinlankeemuksesta asti. Esimerkiksi punainen tukka näyttää johtuvan peritystä mutaatiosta, jossa ruskean ja mustan värejä melaniinipigmentistä ei pystytäkään muodostamaan normaalisti, vaan jäljelle jäävät vain punertavat ainekset. Mutaation vuoksi myös punatukkaisten iho palaa helpommin auringossa.
3. Sellaiset erot eivät synny tyhjästä. Informaatio oli jo olemassa ja näin uusien yhdistelmien muodostuminen näistä geeneistä oli mahdollista. Nämä erot ovat vähäisiä (esim. enemmän tai vähemmän samaa ihon pigmenttiä) ja pysyvät "muuttumattomina", jos ryhmän jäsenet saavat jälkeläisiä ainoastaan keskenään. Kun eri ryhmien yksilöt saavat keskenään jälkeläisiä, geenit yhdistyvät taas tavalla joka johtaa suurempaan muuntelukykyyneen ja ryhmien välisten erojen pienentymiseen. Teoriassa jälkeläisten saaminen tällä tavalla olisi geneettinen etu, joka lisäisi geneettisen informaation määrää ja siten vähentäisi haitallisia geenejä, joita on syntynyt mutaatioissa syntiinlankeemuksesta lähtien.
4. Aiheesta lisää kirjassa: The Revised and Expanded Answers Book, Master Books, Green Forest, Arkansas, USA, 2004.

PAULA WESTON

on toimittaja, jolla on monien vuosien kokemus sanomalehtityöstä Australiassa. Nykyään hän työskentelee valtion mediavirkailijana kaakkois-Queenslandissa ja hän on innokas luomista puolustavien järjestöjen kannattaja.

Fossiilipuu ”muinaisessa” laavakerroksessa sisältääkin radiohiiltä

RADIOAKTIIVISEN ”IÄNMÄÄRITYKSEN” VAKAVAT ONGELMAT!

Andrew Snelling

Kaivosmiehet tekivät harvinaisen löydön vuonna 1993 poratessaan ilmanvaihtokuilua uuteen Crinum Minen kivihiilikaivokseen Keski-Queenslandissa, Australiassa (katso kartta viereisellä sivulla). He kaivoivat ensin hiekkaa ja savea sisältävän pintakerroksen läpi, ja sitten sitä seuraavaa basalttikerrosta 21 metrin syvyyteen. Sieltä he löysivät puunpaloja hautautuneena basalttikerroksen alaosaan.¹ Basaltin alapuolella oli savikivi-, silttisavi-, ja hiekkakivikerroksia, joiden väleissä oli kivihiilikerroksia.²

Fossiilipuuta ”muinaisessa” basaltissa

Puuta oli sekä tuhkana, hiiltyneenä että vahingoittumattomana.¹ Paikalla-

olijat arvelivat, että puita on ollut kaksi, jotka ovat kumpikin olleet vielä elollisia ja osittain pystyssä. Ne eivät siis olleet kivettyneitä. Basaltista löydettiin myös puun lehden jättämä painauma, jota pidettiin myös huomattavana löytönä, varsinkin kun huomioidaan, että kivi on ollut kerran sulaa laavaa, jonka lämpötila on ollut 1000 - 1200°C.

Miten nämä puunrungot olisivat voineet kestää sulassa laavassa? Koska noin neljän metrin paksuinen basalttikerros on suhteellisen ohut,^{1,3} laavan jäähtyminen on voinut tapahtua nopeasti (ehkä päivissä, mutta korkeintaan muutamissa viikoissa⁴). Tämä asia on varmistettu basaltin sisäistä rakennetta tutkimalla.^{1,5} Koska puunrungot olivat basaltin pohjalla, jäähtyminen on voinut tapahtua välittömästi, ja puussa oleva pienikin vesimäärä on voinut edesauttaa äärimmäisen nopeaa koteloitumista ja näin myös puun säilymistä.

Alueen geologisen rakenteen

perusteella basalttia pidetään noin ”30 miljoonaa vuotta vanhana”.^{1,3} Kaikki muutkin alueen basalttikerrostumat on luokiteltu tertiäärikaudelle kuuluviksi (evoluutio-opin mukaisissa aikakausissa). Koska puunrungot olivat hautautuneina basalttilaavaan, niiden iän oletetaan olevan ainakin 30 miljoonaa vuotta. Silttisavikerroksesta basaltin alapuolelta tehtiin myös löytö, joka näytti puunjuurilta.³ Tämä löytö viittaa siihen, että puiden juuret kasvoivat silttisavikerroksessa, ja basalttilaava peitti sen kasvualustan. Tämä silttisavi kuuluu permikauden kivihiilikerrostumaan (German Creek coal measures) ja evoluutio-opin mukaisesti se olisi noin 255 miljoonaa vuotta vanha.⁶

Näyttekokoelma

Meille annettiin pieniä palasia joistakin kaivauksen puunäytteistä ja myöhempi kaivosvierailu tapahtui elokuun lopussa 1994.⁷ Kaivajien löytämät puunpalat ja lehden painauma tutkittiin ja valokuvattiin. Ei kuitenkaan ollut mahdollista käydä ilmanvaihtokuilussa eikä saada basalttinäytteitä, koska ne oli jo aikaa sitten siirretty jätteen ja muun tarpeettoman kivi-murskan sekaan. Tutkimusaukko oli

porattu lähelle ilmanvaihtokuilua. Siitä saadussa porauskivinäytteessä, alimmaisena basalttikerroksen pohjalla, oli fossiloituneita puunpaloja, jotka sisälsivät vieläkin orgaanista hiiltä basaltin sisässä, siis juuri basalttija silttisavikerroksen rajalla. Tämä porauskivinäyte lähetettiin meille heti, kun kaivosyhtiö myönsi siihen luvan.⁷

Otimme kaivosvierailun jälkeen lähellä olevasta kalliosta näytteitä tutkittavaksi siltä varalta, että meillä olisi ollut basalttikerroksesta edes jotain näytemateriaalia, mikäli kaivosyhtiö ei olisi antanut porauksesta kiviä.

Laboratorioanalyysit

Kahteen arvostettuun laboratorioon lähetettiin pienet palat basaltin sisällä olleesta fossiilipuusta radiohiili-¹⁴C- iänmäärittämiseen. Nämä olivat Geochron Laboratoriot Cambridgessa, Bostonissa ja Antares Massaspektrometrialaboratorio ANSTOssa (the Australian Nuclear Science and Technology Organisation), Lucas Heightsissä, lähellä Sydneyä (Australiassa). Kummallekaan laboratorioille ei kerrottu tarkemmin, mistä näytteet tulivat. Tämä oli välttämätöntä, jotta

Lehden painauma basaltissa.

Kuvat: Andrew Snelling

Basalttikerroksen kalliion paljastuma Crinum Waterholessa.

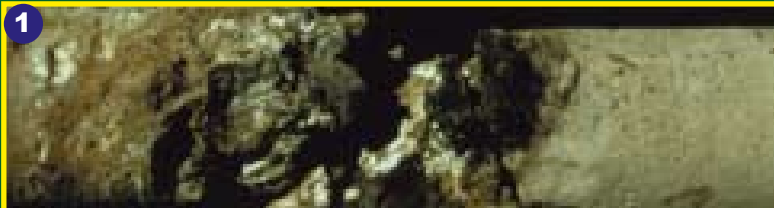
Adelaidessa (Australiassa) AMDEL-laboratoriossa tehtiin kalium-argon-⁴⁰K-⁴⁰Ar- iänmäärittäminen (K-Ar) kahdelle kalliosta otetulle näytteelle. Geochron-laboratoriossa tehtiin kalliosta otetulle näytteelle sekä kahdelle porauskivimateriaalille kalium-argon-⁴⁰K-⁴⁰Ar- iänmäärittäminen. Toinen porauskivinäyte oli fossiloituneen puun yhteydessä.

Tulokset

Radiohiili-¹⁴C- iänmäärittämisen tulokset on esitetty Taulukossa 1.⁸ On ilmeistä, että kaikissa puunäytteissä oli havaittavissa olevia määriä radiohiiltä, niin että laboratoriotyöntekijöillä ei ollut epävarmuutta tai vaikeuksia ¹⁴C- iän laskemisessa. Kun myöhemmin kysyttiin analyttisen radiohiilimenetelmän rajoituksia ja epäpuhtauksien mahdollisuutta, molempien laboratorioiden henkilökunnat (tohtorin väitöksen tehneitä tiedemiehiä) olivat ehdottoman varmoja siitä, että tulokset olivat yhtä poikkeusta⁹ lukuun ottamatta normaalien virhemarginaalien puitteissa. Näin ollen tuloksiksi saatiin tieteellisesti luotettavia "ajanjaksoja"¹⁸ Lisäksi he viittasivat lähes identtisiin $\delta^{13}\text{C}$ tuloksiin (viimeinen sarake Taulukossa 1), jotka osoittavat, että hiili oli peräisin näistä puunäytteistä eikä näytteissä ollut epäpuhtauksien mahdollisuutta. Laboratorioiden edustajat puolustivat tiukasti Taulukon 1 tuloksien paikansäilyvyyttä. Heidän mielestään porauskivinäytteestä saadun basaltin sisässä olleen puun "ikä" olisi ehkä

tieto ei aiheuttaisi ennakkokäsityksiä näytteiden iästä ja siten vääristäisi näytteiden tulkintaa. Molemmat laboratoriot käyttävät herkkää kiihdytinmassaspektrometriaatekniikkaa (AMS) radiohiili-analyysissä. Geochron on kaupallinen laboratorio ja Antares merkittävä tutkimuslaboratorio. Myös ilmanvaihtokuilusta otetuista puunpaloista lähetettiin erilliset näytteet laboratorioihin radiohiili-analyysiin.

Sekä kalliosta otetuista näytteistä että porauskivestä lähetettiin basalttinäytteet laboratorioihin analysoitaviksi. Näytteille tehtiin pääanalyysi, pienempiä analyyskejä ja hivenaineanalyysi näiden kiviä laadun osoittamiseksi, mutta pääasiana oli radioaktiivinen "iänmäärittäminen".

1. Porauskivinäyte, jossa on fossiloitunutta puuta basaltissa. Vasemmalta oikealle: basaltti, puu, silttisavi.
2. Hiiltynyttä fossiilipuuta.
3. Vahingoittumatonta fossiilipuuta.
4. Basalttia, jossa on kaasukuplien tekemiä aukkoja.
5. Fossiilipuun juuret silttisavessa.

Näytteitä

Taulukko 1. Radiohiili (^{14}C) analyysit fossiloituneista puunäytteistä.

Näyte	Laboratorio	Laboratorio-koodi	^{14}C 'ikä' (vuosia)	$\delta^{13}\text{C}_{\text{PDB}}$
Puu porauskivinäytteestä	Geochron ANSTO	GX-20798-AMS OZB472	> 35,620 44,700 ± 950	-25,7 ‰ -25,78 ‰
Toinen puu	Geochron	GX-20087-AMS	29,544 ± 759	-25,1 ‰
Toinen puu	ANSTO	OZB473	37,800 ± 3,450	-26,16 ‰

Taulukko 2. Kalium-argon (K-Ar) 'iänmääritys' basalttinäytteille.

Basaltti-näyte	Laboratorio	Laboratorio-koodi	K-Ar 'ikä' (miljoonia vuosia)	Keskiarvo K-Ar 'ikä' (miljoonia vuosia)
Kallionpaljastuma 1	AMDEL	G878300G/95	44.9 ± 1.1	43.9 ^{+4.0} -4.8
Kallionpaljastuma 2	AMDEL Geochron	G878300G/95 R-11800	47.9 ± 1.6 39.1 ± 1.5	
Porauskivinäyte	Geochron	R-11798	58.3 ± 2.0	47.5 ± 10.8
Porauskivinäyte puun ympäriltä	Geochron	R-11799	36.7 ± 1.2	

44 000 - 45 500 vuotta.

Jyrkkä vastakohta puun "iälle" on Kalium-argon (K-Ar) -menetelmällä saatu basaltin ikä (katso Taulukko 2).⁸ On selvää, että tuloksissa on merkittävää vaihtelua. Saman voi huomata myös molempien laboratorioden laskemasta arvioidusta "iästä", joka tehtiin kalliosta otetulle näytteelle numero 2. Ongelma johdonmukaisten K-Ar "iänmääritystulosten" saamisessa korostuu myös siinä, että molemmat näytteet (sekä kalliosta että porauskivestä) ovat luultavasti samaa basalttikerrostumaa mutta eri

paikoista. Tästä syystä on laskettu keskimääräiset "iät" Taulukon 2 viimeiseen sarakkeeseen.¹⁰ Molempien laboratorioden henkilökunnat (jälleen tohtorin väitöksen tehneitä tiedemiehiä) puolustivat analysoimiaan tuloksia^{8,11} ja väittivät epäroimattä, että nämä basalttinäytteet ovat radioaktiivisen K-Ar "iänmääritysmenetelmän" mukaan noin 45 miljoonaa vuotta vanhoja.

Johtopäätökset

Vaikka työn laatu ja tarkkuus kai-

kissa tutkimuksessa mukana olleissa laboratorioissa on kiistatta kunnioitetavaa, ovat kaikki lasketut "iät" pelkkiä tulkintoja. Nämä tulkinnat perustuvat pelkästään oletuksiin radioaktiivisen hajoamisnopeuden muuttumattomuudesta sekä näiden alkuaineiden (ja niiden isotooppien) geokemialliseen käyttäytymiseen menneisyydessä. Näistä emme tietenkään voi tehdä suoria havaintoja. Nuoreen maapalloon uskoville kreationisteille nämä fossiloituneet puunpalaset basalttilaavakerroksessa viittaavat selvästi vedenpaisumuksen jälkeisiin tapahtumiin, jolloin puut ovat peittyneet läheisen tulivuoren purkauduttua. Siten sekä fossiloituneen puun että basaltin todellinen ikä on alle 4 500 vuotta.¹²

Siltikin tavanomaisessa (uniformitaristisessa) tulkintatavassa nähdään selvä ristiriita näiden kahden radioaktiivisen "iänmääritysmenetelmän" välillä. Tavallisesti tällaiselle "muinaisesta" basaltista löytyneelle fossiilipuulle ei tehtäisi radiohiili-"iänmääritystä", koska puun ajateltaisiin olevan aivan liian vanha, jotta siinä voisi enää olla radioaktiivista hiiltä jäljellä.¹³ Radioaktiiviset "iänmääritysmenetelmät" on jälleen osoitettu epäluotettaviksi ja selvästi käyttökelvottomiksi määritettäessä puun ja basaltin todellista ikää.¹⁴ Sen vuoksi mikään näitä "iänmääritysmenetelmiä" käyttänyt tutkimus ei kyseenalaista Raamatullista aikajärjestystä, jonka (aina läsnä oleva) Luojamme on meille ilmoittanut. ■

Lähdeluettelo ja kommentit

1. "Rare find unearthed at Crinum". *BHP Australia Coal Newslines*, December 1993-January

Ilmanvaihtokuilusta

Kuvat Andrew Snelling

- 1994, p. 1.
2. Crinum Minen projektin henkilökunta toimitti ystävällisesti kopiot geologisen poikkileikkauksen ja porausaukon tiedoista käyttöömmme.
3. Greg B. Chalmersin kirje (27.4.1994). Hän oli siihen aikaan projektin johtava insinööri Crinum Minnessä.
4. A.A. Snelling, "The formation and cooling of dykes", *Creation Ex Nihilo Technical Journal* 5(1):81-90, 1991.
5. Yläosa on täynnä rakkuloita (kaasukuplien jättämiä pallon muotoisia aukkoja), keskiosa on karkearakeista ja alaosa on kovaa, tiivistä sekä hienorakeista. Tämä osoittaa nopeaa jäähtymistä, joka on tapahtunut samanaikaisesti sekä ylhäältä alas että alhaalta ylös.
6. A. Falkner, "Sedimentological studies in the German Creek coal measures and their relevance to longwall mining", *New Developments in Coal Geology (A Symposium)*, J.W.Beeton (ed.), Coal Geology Group (Geological Society of Australia), pp. 143-148, 1993.
7. Kiitämme BHP Australia Coal Pty Ltd:tä, projektin johtavaa insinööriä Greg B. Chalmersia ja Crinum Minen henkilökuntaa siitä, että saimme käydä kaivoksessa

- ja valokuvata heidän fossiilipuutaan ja lehtinäytteitä. Kiitämme lisäksi meille annetuista fossiilipuunpaloista ja porauksessa useiden metrien matkalta saaduista porauskivinäytteistä. Ne olivat ratkaisevan tärkeitä tämän tutkimuksen kannalta.
8. Alkuperäiset kopiot kaikista virallisista laboratorioiden analyttisistä ja "iänmäärityksellisistä" raporteista sekä asiaan liittyvät kirjeet säilytetään arkistoituna.
 9. Tämä yksi poikkeus johtui pienestä hiilimäärästä, joka saatiin näytteestä. Kun tämä testi toistettiin toisessa laboratoriossa, "ikä" pystyttiin kuitenkin määrittämään.
 10. Kuitenkin muiden analyttisten tulosten mukaan läheinen kallio, josta näytteet otettiin, edustaa luultavasti nuorempaa, vaikkakin porauskivinäytteen basalttikerrokseen läheisesti liittyvää, kerrosta.
 11. He vihjasivat mahdollisuuteen, että ilmakehän argon olisi voinut hiukan muuttaa tuloksia, mutta ei heidän laboratoriotyökentelynsä.
 12. Täytyy muistaa, että vedenpaisumuksen aikana ja välittömästi sen jälkeen maapallon voimakkaampi, mutta epävakaisempi magneettikenttä vaikutti maapallolle pääsevän kosmisen säteilyn määrään. Tämän seurauksena radioaktiivista hiiltä muodostui

vähemmän ja siksi radiohiili-"iänmääritys" antaa tulokseksi paljon todellista pidempää ajanjaksoja.

13. Tämän tutkimuksen tulokset varmistavat, että todennäköisesti radiohiiltä voidaan löytää myös muista fossiilipuista, ehkä jopa syvemmistä geologisista kerrossarjoista. Voihan olla, että löytyisi vanhaa fossiloitunutta puuta, joka olisi hautautunut vedenpaisumuksessa. Lisätutkimuksia on jo käynnissä.
14. A.A. Snelling, "Conflicting 'ages' of Tertiary basalt and contained fossilised wood", *Technical Journal* 14(2):99-122, 2000. Tässä tarkemmassa raportissa, joka sisältää kaikki analyttiset ja tekniset yksityiskohdat, on tuloksia myös muista radioaktiivisista "iänmääritysmenetelmistä" ja yrityksistä tunnistaa fossiilipuuta.

ANDREW A. SNELLING, Filosofian tohtori (geologia), on apulaisprofessori geologian laitoksella, Luomistutkimuksen Instituutissa (Institute for Creation Research), Kaliforniassa, USA:ssa.

HYVIÄ UUTISIA MAAILMALLE!

Creation Ministries International antaa ylistyksen ja kunnian Jumalalle Luojana sekä vahvistaa Raamatun totuuden maailman ja ihmiskunnan todellisesta alkuperästä ja historiasta.

Osa tätä todellista historiaa ovat myös huonot uutiset: Ensimmäinen ihminen, Aadam, kapinoi Jumalan käskyä vastaan, jonka seurauksena kuolema, kärsimys ja ero Jumalasta tulivat maailmaan. Seuraukset näkyvät kaikkialla ympärillämme. Kaikki Aadamin jälkeläiset ovat syntisiä hedelmöitymisestään alkaen (Ps. 51:7), ja jokainen heistä on tullut osalliseksi tähän kapinaan (syntiin). Siksi he eivät voi elää pyhän Jumalan kanssa, vaan heidät on tuomittu eroon Juma-

lasta. Raamattu sanoo, että "kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla" (Room. 3:23), ja sen tähden kaikkia voi kohdata "rangaistukseksi iankaikkinen kadotus Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta" (2. Tess. 1:9).

Mutta hyvät uutiset ovat siinä, että Jumala on tehnyt asialle jotain. "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" (Joh. 3:16).

Jeesus Kristus, täysin synnitön Luojamme, kärsi ihmiskunnan puolesta synnin rangaistuksen, joka on kuolema ja ero Jumalasta. Hän teki tämän täyttääkseen Isänsä Juma-

lan vanhurskauden, pyhyiden ja oikeudenmukaisuuden vaatimukset. Jeesus oli täydellinen uhri; Hän kuoli ristillä, mutta voitti kuoleman nousemalla kolmantena päivänä kuolleista. Jokainen, joka todella uskoo Häneen, katuu syntejään ja luottaa Häneen (ennemmin kuin omiin ansioihinsa), saa tulla jälleen Jumalan luo ja elää iankaikkisesti Luojansa kanssa.

Sen vuoksi: "Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen" (Joh. 3:18).

Kuinka ihmeellinen Pelastaja – ja kuinka ihmeellinen pelastus onkaan Kristuksessa, meidän Luojassamme!

OPAALIEN KASVA

Andrew Snelling

Opaalit ovat kiehtoneet ihmisiä vuosisatoja. Jo ensimmäisellä vuosisadalla jKr. roomalainen Plinius kirjoitti opaaleista:

”Niissä näet rubiinin elävän hehkun, ametistin loistavan purpuran ja merenvihreän smaragdin kimaltelevan yhdessä uskomattoman loistavana sekoituksena.” Marcus Antonius rakasti opaaleja ja arvelaan, että hän olisi pahoinpidellyt senaattorin saadakseen erityisen kauniin opaalin itselleen. Napoleon antoi lahjaksi Joséphinelle ”Troijan palaminen”-nimisen upean punaisen opaalin. Shakespeare puolestaan kutsui opaaleja ”ihmeiksi ja jalokivien kuningattariksi”, ja Ison-Britannian kuningatar Victorian aikaan nämä kaukaisen Australian uudet löydöt olivat välttämättömiä jokaiselle, joka halusi olla muodikas.

Värikkyystään palkitut Australian kuuluisat ja kallisarvoiset opaalit maksavat laadusta riippuen 5 - 3 000 US\$ karaatilta. Hienoimmat opaalit ovat tulleet kalliimmiksi kuin monet muut jalokivet, ja Australia vastaa käytännössä koko maailman tuotannosta. (Muista maista ainoastaan Meksiko on merkittävä opaalien tuottaja.) Etelä-Australiassa sijaitsevien Coober Pedy, Andamookan ja Mintabien osuus koko maailman tuotannosta on noin 70 prosenttia. Uudessa Etelä-Walesissa sijaitseva Lightning Ridge, kuuluisien korkea-

laatuisten mustien opaalien tuottaja, on vuodesta 1988 lähtien ohittanut tuotannon rahallisella arvolla Etelä-Australian alueet.

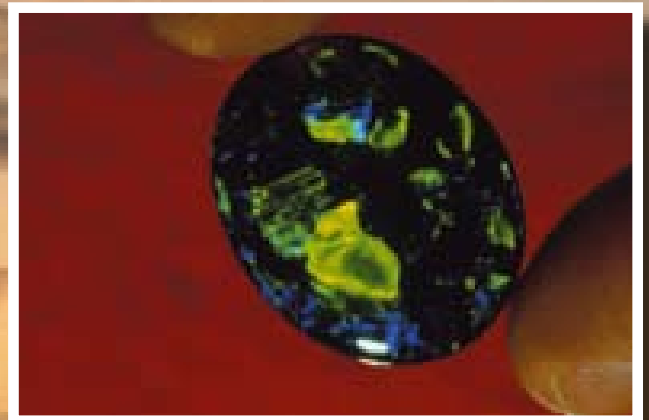
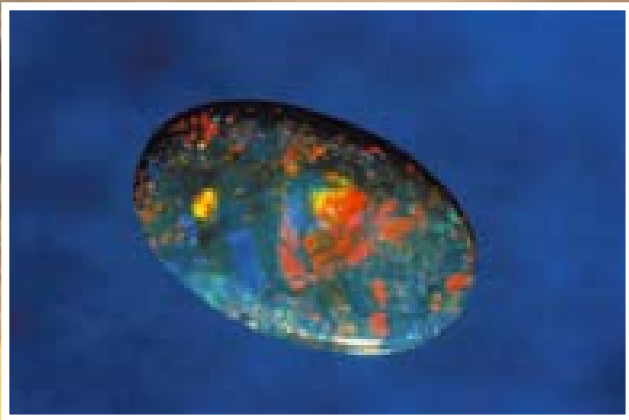
Opaalien on sanottu muodostuneen miljoonia vuosia sitten (30 miljoonaa vuotta sitten Coober Pedyssa), vaikka kaikkien isäntäkallioiden väitettään olevan vähintään 65 - 70 miljoonaa vuotta vanhoja. Saattaa kuulostaa yllättävältä, mutta opaalin ainesosat ovat osa arkipäiväämme. Esimerkiksi ikkunalasit sisältävät piidioksidia, jonka uskotaan veteen liuenneena tihkuneen hiekka- ja sorakerrostumien läpi, missä piidioksidihukkaset ovat sitten kerrostuneet rakoihin. Kun vesi myöhemmin haihtui, piidioksidihukkaset ”sementoituvat” yhteen ja niistä muodostui opaali. Valon taittuminen piidioksidin ympärillä saa aikaan hehkuvien värien moninaisuuden.

OPAALISET FOSSIILIT

Eivät edes isäntäkallioista löydetty fossiilit ole välttyneet tihkuvilta, runsaasti piidioksidia sisältäviltä pohjavesiltä. Silloin tällöin löytyy luita, simpukankuoria ja ostereiden kuoria fossiloituneina ja opaaleiksi ”muuttuneina”. Ehkäpä kuuluisin esimerkki viime vuosilta on ”Eric”-pliosaurus (pliosaurus on meressä elävä matelija). Sydneyssa sijaitseva Australian Museo järjesti julkisen varojenkeruun, jonka tarkoituksena oli ostaa ”Ericin” opalisoituneet luut Coober Pedy kai-

Opaaleja
kuukausissa
– EI
miljoonissa
vuosissa!

OPPAALITAMMINEN

Oikealla: Australiassa Lightning Ridgen opaalikaivoksen työntekijä etsii vaikeasti löydettävissä olevia jalokiviä syvältä maan sisältä.

Yllä: Tulenleimahduksen näköinen kuviointi upeassa samettisessa opaalissa.

Yllä oikealla: Opaalien värit vaihtelevat huomattavasti kivistä toiseen, kuten tämänkin jalokiven vihreät ja siniset värit verrattuna vasemmanpuoleisen jalokiven ”tulenpunaiseen” väriin.

Opaalivalokuvat: Len Cram

vostyöläiseltä, joka löysi luut vuonna 1987. "Ericin" väitetään olevan noin 100 miljoonaa vuotta vanha. Tällaisten väitettyjen aikaskaalojen takia suurin osa ihmisistä ajattelee, että opaaleidenkin on "täytynyt" muotoutua maaperässä pitkän ajan kuluessa. Tähän vaikuttaa myös laajalle levinnyt evoluutio-oppi, jonka mukaan geologiset tapahtumat ovat lähes aina hitaita ja asteittain tapahtuvia.

"Tämä ei ole totta", sanoo Len Cram, joka on Lightning Ridgessa tutkijana ja on väitellyt tohtoriksi opaali-tutkimuksen alalta.

OPAALIEN "KASVATTAMISEN" SALAISUUS

Len on asialleen omistautunut kristitty. Hän on saanut selville salaisuuden, joka on mahdollistanut opaalien "kasvattamisen" lasipurkeissa. Lasipurkit ovat varastoituina hänen puiseen vajalaboratorioonsa eikä prosessi vie kuin muutaman viikon! (Katso: Andrew A. Snelling, "Growing Opals - Australian Style!", *Creation* magazine, Vol.12 No.1, 1989, pp. 10-15.) Lenin itsetehdyt opaalit ovat

Yllä: Kuuluisa Lightning Ridgen "Perhonen". Aikaisemmin monet asiantuntijat pitivät tätä mustaa opaalia maailman kauneimpana.

Yllä: Kuuluisa opaali "Halley'n komeetta" sellaisena kuin se löydettiin. Nykyään sen arvo on yli 2.5 miljoonaa dollaria.

niin hyviä, etteivät edes kokeneet Lightning Ridgen kaivostyöläiset osaa erottaa, kumpi on maasta löytynyt ja kumpi Lenin tekemä opaali. Australian Liittovaltion tieteellisen ja teollisen tutkimusjärjestön CSIRO:n (Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation) tiedemiehet eivät osaa erottaa edes elektronimikroskoopin avulla Lenin opaaleja luonnollisista opaaleista. Ne näyttävät täysin samanlaisilta!

Len ei kuitenkaan aio paljastaa tarkasti opaalinvalmistuskaavansa eikä "hukuttaa" maailmaa opaaleilla. Hänen tavoitteenaan on aina

ollut ottaa selville, kuinka opaalit muodostuvat, jotta hän voisi kumota uniformitarismin (hitaan ja asteittaisen muodostumisen) mukaiset geologiset teoriat. Hän uskoo, että opaalit ovat muodostuneet vain muutamien kuukausien aikana sopivissa osissa paksua sedimenttikerrostumaa, joka on muodostunut katastrofaalisesti vedenpaisumuksen aikana. Hänen kokeensa näyttävät kiistatta toteen, että tällainen nopea muodostuminen on täysin mahdollista.

Tarvitaan vain elektrolyytti (kemiallinen liuos, joka johtaa sähköä), piidioksidin ja veden lähde, sekä alumiinioksidia ja maasälpää. Perusaineosa Lenin "reseptissä" on kemikaali nimeltään tetraetyyliortosilikaatti (lyhyesti TEOS), joka on piidioksidia sisältävä orgaaninen molekyyli. Alumiinioksidin määrä seoksessa ratkaisee opaalin kovuuden.

Opaalin muodostuminen on ionin-

vaihtoprosessi, kemiallinen prosessi, joka käsittää opaalin rakenteen luomisen ioni ionilta (ioni on sähköisesti varautunut atomi tai atomiryhmä [molekyyli]). Tämä prosessi jatkuu, kunnes kaikki ratkaisevat aineosat, tässä tapauksessa elektrolyytti, on kulutettu loppuun. Muutamien viikkojen kuluttua vastamuodostuneella opaalilla on jo kaunis värikuviointi, mutta siinä on silti vielä paljon vettä. Seuraavien kuukausien kuluessa tapahtuu hitaasti lisää kemiallisia muutoksia ja piidioksidigeeli lujittuu, kun vesi ”puristuu” siitä ulos.

Len voi nyt ”kasvattaa” opaaleja Lightning Ridgen luonnollisessa irtomaassa, karkeassa hiekassa, josta

luonnollisia opaalejakin löydetään. Kun elektrolyytti sekoitetaan karkeaan hiekkaan, värit alkavat muodostua 4-6 päivän sisällä. Sitten opaalikerroksia tosiaankin kasvaa. Ne ovat samantyyppisiä kuin maasta löydetty, joissain on väriä ja joissain ei. Prosessi vie noin 3 kuukautta. Opaalikerros ei näin ollen ole välttämättä sedimenttikerrostuma, joka on jo ennestään olemassa irtomaan raoissa. Ennemminkin opaaleja ”luova” kemiallinen reaktio muodostaa kerrostuman opaali-irtomaasta, jossa ei aiemmin ole ollut rakoja tai kerrostumia. Len sanoo, että tämä saavutus on ”ensimmäinen maailmassa”, ja viskositeetti on selvästi tärkeässä osassa tätä ratkaisevaa ioninvaihtoprosessia.

NOPEASTI MUODOSTUVAT OPAALIT SOPIVAT RAAMATUN AIKA-ASTEIKKON

Lenin kokeet antavat selityksen opaalin muodostumiselle. Lyhyt, muutamien vuosien pituinen aika-asteikko on yhdenmukainen Raamatullisten puitteiden kanssa ja selittää helposti havainnot luonnollisista opaaleista isäntäkallioissaan. Lisäksi tämä tarkoittaa sitä, että lyhyt aika-asteikko soveltuu myös fossiloitumisprosessiin. Esimerkiksi ”Eric”-pliosauruksen luiden fossiloitumisen ei ole tarvinnut viedä tuhansia tai miljoonia vuosia. Todennäköisin selitys niiden säilymiselle opalisoitumalla on siis sama korvautumisprosessi (ioninvaihto), jonka

Len on niin havainnollisesti osoittanut lasipurkeissaan, ja tämä vie aikaa vain kuukausista vuosiin.

Siispä evolutionistiset ”tarinat” hitaasta opaalin muodostumisesta ja fossiloitumisesta tuhansien ja miljoonien vuosien aikana täytyy kirjoittaa uudelleen. Pliosaurusten ja muiden olentojen on täytynyt hautautua katastrofaalisesti, jotta ne ovat voineet fossiloitua myöhemmin. Opaalien isäntäkalliot ja opalisoituneet luut ovat parhaiten selitettävissä katastrofaalisella kerrostumisella maailmanlaajuisen vedenpaisumuksen aikana. Sen jälkeen kalliokerrostumisissa alkoi muodostua opaaleja kemiallisten prosessien tuloksena, ja luut opalisoituivat seuraavina kuukausina ja vuosina.

Nykyään voimme ihastella ja nautiskella näiden häikäisevien ja kallisarvoisten opaalien sekä opalisoituneiden luiden kauneutta ja hehkua. Luomista ennako-oletuksena käyttävien tutkimusten selventäessä asiaa huomaamme, että opaalien muodostuminen on tulosta katastrofaalisesta kuolemantuomiosta. Näin meitä muistutetaan samalla Luojustamme. Hänet tuomittiin ja Hän kuoli puolestamme muuttaakseen meidät loasta jalokiviksi, aivan kuten kaunis opaali muodostuu ”loan” keskellä. ■

ANDREW A. SNELLING, Filosofian tohtori (geologia), on apulaisprofessori geologian laitoksella, Luomistutkimuksen Instituutissa (Institute for Creation Research), Kaliforniassa, USA:ssa.

Aukeaman kuva: Hiottu kyöneleenmuotoinen kristalliopaalikivi - yksi Len Cramin erinomaisista luomuksista.

Oikealla: Lasipurkki Lenin laboratoriossa. Purkissa on Lightning Ridgesta otettua irtomaata ja siihen on jo ilmestynyt väriläiskiä uuden opaalikerroksen muodostuessa.

HUOMAATKO ERON?

Valokuvat simpukankuorista: Joachim Scheven

KIEHTOVAT ELÄVÄT FOSSIILIT

Yllä olevat kuvat esittävät kahta kaksikuorista *Anadara-simpukkalajia*.

Huomaatko eroa elävän lajin ja fossiilin välillä? Evoluution kannattajien ja muiden pitkiin ajanjaksoihin uskovien mukaan ikäeroa on noin kolme miljoonaa vuotta, kuitenkin simpukat ovat aivan samannäköisiä!

Alemmassa kuvassa on kaksi plioseenikaudelle luokitellusta italialaisesta kalliosta peräisin olevaa *Anadara*-lajin fossiilia. Simpukka, jonka kuoren puoliskot ovat hiukan auki, on nimeltään *A. corbulides* ja toinen laji on nimeltään *A. natalensis*. Ylemmässä kuvassa samat lajit ovat elävinä ja samalla tavalla kuvaan aseteltuina. Meidän siis pitäisi uskoa evoluutioon, joka ei ole aiheuttanut kolmen miljoonan vuoden aikana mitään muutosta näihin simpukoihin? On hyvä huomioida seuraavat seikat:

1. Simpukoilla on paljon lyhyempi sukupolvien väli kuin ihmisillä. Sukupolvia, jotka olisivat syntyneet, siirtäneet DNA-informaation seuraavalle sukupolvelle ja kuolleet, olisi ollut valtavasti.

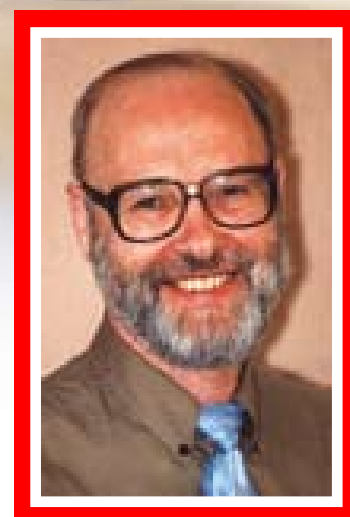
2. Aina DNA:ta seuraavalle sukupolvelle kopioitaessa voi tapahtua myös mutaatioita (kopiointivirheitä, joiden evoluutioon uskovat väittävät olevan

olennainen osa evoluutiota). Luomiseenkin uskovat ajattelevat mutaatioiden voivan aiheuttaa muutoksia, mutta tällöin kyseessä on informaation menettäminen tai turmeltuminen.

3. Miljoonien simpukkasukupolvien aikana mutaatioita tapahtuu koko ajan ja ympäristö aiheuttaa monenlaisia valintapaineita, kun olosuhteet muuttuvat (esim. petoeläinten saalistus, kilpailu elonjäämisestä). Tällaisissa tilanteissa evoluutioon uskovien mukaan luonnonvalinta käyttää mutaatioita tuottaakseen evoluution mukaisia muutoksia. Tuntuu mahdotomalta kuvitella, että elämän historiaa olisi todella kulunut miljoonia vuosia. Miten silloin lajit olisivat voineet *vältyä* muuttumasta tai rappeutumasta edes jonkin verran?

Tällaisia esimerkkejä tiedetään nykyään paljon ja Dr Joachim Scheven (kuvassa) on asettanut monia niistä näytteille luomismuseoon (LEBENDIGE VORWELT, Hagen-Hohenlimburg, Saksa). Museossa on kokoelma niin kutsutuista "elävistä fossiileista", joita on siellä satoja kappaleita. Fossiiliasiantuntijat ovat nyt alkaneetkin puhua yleisesti "staasitilasta" tavallisuena fossiiliaineiston tilana. Tämä tarkoittaa yksinkertaisesti "samana pysymistä", joka kuulostaa juuri päinvastaiselta kuin evoluutio.

Mitä fossiilit osoittaisivat äskettäin

tapahtuneen kuusipäiväisen luomisen ja maailmanlaajuisen vedenpaisumuksen perusteella?

- Osa fossiloituneista eliöistä olisi jonkin verran erilaisia kuin niiden nykyiset elävät lajitoverit, mutta kuitenkin saman lajin edustajia. Nämä erot selittyisivät sillä, että vedenpaisumuksen jälkeen lajinsisäinen geenivalikoima köyhtyi.
- Osa fossiileina löytyneistä eliölajeista olisi kuollut sukupuuttoon. Tämä on ollut totta siitä asti, kun syntiinlankeemuksen jälkeen kuoleman kirous tuli osaksi luomakuntaa. Sukupuuttoon kuoleminen ei siis ole evoluutiota.
- Osa fossiileista olisi juuri samanlaisia kuin nykyään elävät lajit, aivan kuten simpukka-esimerkissämme, koska todellisuudessa fossiloituneiden ja elävien yksilöiden välillä on vain muutamia tuhansia vuosia, ei miljoonia vuosia. ■